

บทที่ 3

ความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร

3.1 การตั้งชื่อสุเราะฮ์

อัลกุรอานทั้งหมดที่ถูกประทานลงมาทั้งหมด 114 สุเราะฮ์ ซึ่งแต่ละสุเราะฮ์มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันเพื่อบ่งบอกถึงความหมายและความสำคัญของสุเราะฮ์นั้นๆ การตั้งชื่อสุเราะฮ์ บางครั้งบ่งบอกถึงเรื่องราวของบรรดานบีและกลุ่มชนของพวกเขา บางครั้งบ่งบอกถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ บางครั้งบ่งบอกถึงเนื้อหาสำคัญที่อยู่ในสุเราะฮ์ บางครั้งบ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นและจุดจบของสุเราะฮ์ มีทัศนะของนักวิชาการที่พูดถึงการตั้งชื่อหลายทัศนะด้วยกัน ที่เป็นมติเอกฉันท์ของอุลามาคือการตั้งชื่อตามจุดเด่นของเนื้อหาที่มีอยู่ในสุเราะฮ์นั้นๆ หรือตั้งชื่อตามคุณลักษณะที่ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์นั้นเช่นเดียวกับสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ เพราะเนื้อหาที่เด่นชัดพูดถึงเรื่องราวของวัวตัวเมีย และเช่นเดียวกันกับสุเราะฮ์อื่นๆ

การตั้งชื่อสุเราะฮ์ด้วยกับชื่อเฉพาะ ด้วยกับการยืนยันที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และแน่นอนมีการยืนยันชื่อของสุเราะฮ์ทั้งหมดชัดเจนมาจากบรรดาอะดีษและถ่ายทอดสายรายงาน

บางสุเราะฮ์มีความยาวหนึ่งร้อยอายะฮ์ขึ้นไป และบางสุเราะฮ์มีน้อยสุดเพียงสามสี่อายะฮ์ ซึ่งท่านเราะฮ์สุล ﷺ ได้แบ่งอัลกุรอานออกเป็นสี่ส่วนด้วยกัน ดังที่มีปรากฏในอะดีษของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْنَعِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَعْطَانِي السَّبْعَ الطُّوَالَ مَكَانَ التَّوْرَةِ، وَأَعْطَانِي الْمِئِينَ مَكَانَ الْإِنْجِيلِ وَأَعْطَانِي مَكَانَ الزُّبُورِ الْمِئَاتِي، وَفَضَّلَنِي رَبِّي بِالْمُفَصَّلِ))

(أخرجه أحمد ، 1993 : 2320)

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านวาอิละฮ์ บิน อัลอัสะเกาะฮ์ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานแก่นฉันเจ็ดสุเราะฮ์ที่ยาวซึ่งเทียบเท่ากับเตารอต และทรงประทานแก่นฉันหนึ่งร้อยอายะฮ์ขึ้นไปเทียบเท่ากับอินญีลและทรงประทานแก่นฉันเทียบเท่ากับซุบรน้อยกว่าร้อยอายะฮ์ และพระเจ้าของฉันทรงให้สิทธิแก่นฉันด้วยสุเราะฮ์สั้นๆ”

(บันทึกโดย Ahmad, 1993: 2320)

จากอะดิษข้างต้นท่านนบีมุฮัมมัดﷺได้แบ่งอัลกุรอานเป็นส่วนด้วยกันคือ

1. เจ็ดสุเราะฮ์แรกที่มีความยาวมากที่สุดเริ่มจากสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ จนกระทั่งถึงสุเราะฮ์อัลบะรออะฮ์ (อัตเตาบะฮ์)
2. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าอายะฮ์ขึ้นไป
3. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าร้อยอายะฮ์ลงมาหรือเกือบร้อยอายะฮ์
4. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์จำนวนที่น้อย มีอายะฮ์เพียงไม่กี่อายะฮ์ (Badr'al-Din al-Zarkashiy , 2001: 1/307-308)

ดังนั้นสุเราะฮ์อัซซุมร์เป็นสุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าร้อยอายะฮ์ มีจำนวนทั้งหมด 75 อายะฮ์

อัลกุรอานทั้งหมดที่ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ﷻลงมายังฟาหฺฟาหฺชั้นที่หนึ่งในเวลาคราวเดียวกัน และหลังจากนั้นมลาอิกะฮ์ญิบรีลก็ได้นำมาให้แก่ท่านเราะสูลﷺ ทีละเล็กทีละน้อยตามเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหรือที่ท่านนบีﷺได้ประสบด้วยตัวท่านเอง ส่วนการเรียบเรียงสุเราะฮ์ต่างๆในอัลกุรอานนั้นก็มาจากอัลลอฮ์ﷻโดยมีมลาอิกะฮ์คอยชี้แนะแก่ท่านนบีﷺ ซึ่งในแต่ละปีนั้นจะมีมลาอิกะฮ์ญิบรีลลงมาทบทวนอัลกุรอานให้แก่ท่านหนึ่งครั้งต่อปี นอกจากนั้นในปีก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตได้ลงมาทบทวนอัลกุรอานให้ท่านสองครั้งด้วยกัน (Badr 'al-Din al-Zarkashiy, 2001: 32)

เช่นเดียวกันนอกจากท่านนบีมุฮัมมัดﷺเป็นคนเรียบเรียงสุเราะฮ์และเป็นคนวางอายะฮ์ต่างๆไว้ที่ๆของมัน แท้จริงดังกล่าวเป็นวะฮยูที่มาจากอัลลอฮ์ﷻอิบนุกะษีร (Ibn-Kthir, 1999: 1/29) ได้กล่าวไว้ในตัฟซีรของท่านว่า: ท่านอุสมานกล่าวว่า: ปรากฏว่าท่านเราะสูลﷺ จากช่วงเวลาที่ได้มีมายังท่าน คือจำนวนอายะฮ์ของสุเราะฮ์ต่างๆประทานลงมายังท่าน ดังนั้นเมื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดประทานลงมายังท่าน ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ จะเรียกเศาะฮาบะฮ์บางท่านมาบันทึก โดยท่านกล่าวว่า: “ท่านจงวางอายะฮ์ต่างๆในสุเราะฮ์นี้ ซึ่งท่านจะกล่าวว่าสุเราะฮ์นั้นๆอย่างนั้นอย่างนี้”

บางสุเราะฮ์มีเพียงชื่อเดียว บางสุเราะฮ์มีหลายชื่อ และดังกล่าวนั้นเพื่อความประเสริฐของสุเราะฮ์ คือมีหลายชื่อ มีชื่อมาก บางครั้งมีชื่อสองชื่อหรือมากกว่านั้นเช่นสุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์มีหลายชื่อและความมากของชื่อดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์ของการตั้งชื่อ หนึ่งในนั้น (بُكَرَاتُ ٱلْحَيْبِ) จากจำนวนชื่อของสุเราะฮ์ และถูกเรียกชื่อดังกล่าวเพราะแท้จริงถูกเปิดด้วยสุเราะฮ์นี้ในคัมภีร์ในการศึกษา ในการอ่านในละหมาด บางคำกล่าวว่า: เป็นการสรรเสริญเปิดด้วยทุกๆคำพูดต่อสิ่งที่จะนำมาถึงการยอมรับของเขา หรือบางคำกล่าวว่า: เป็นสุเราะฮ์แรกที่ถูกประทานลงมาจากฟาหฺฟาหฺ (al-Raziy Fakhr al- Din, 1420 H.: 1/156)

การพิจารณาสมควรอย่างยิ่ง ถึงข้อจำกัดเฉพาะทุกๆสุเราะฮ์ ด้วยกับสิ่งที่ได้ตั้งชื่อนั้นไม่ต้องสงสัยเลยแท้จริงชาวอาหรับได้ดูแลเอาใจใส่มากในการตั้งชื่อต่างๆเขาได้เอาชื่อต่างๆที่หายากหรือมีความประหลาดใจจากสิ่งหนึ่งจากการสร้างหรือคุณลักษณะเฉพาะ หรือเป็นสุกม หรือสิ่งก่อนหน้า เพื่อให้ตระหนักเห็นถึงการตั้งชื่อและพวกเขาจะตั้งชื่อประโยคจากคำพูด จากโคลงกลอนที่ยาวในสิ่งที่มีชื่อเสียง และดังกล่าวชื่อต่างๆของอัลกุรอานได้ดำเนินไปเช่นชื่อ สุเราะฮ์บะเกาะเราะฮ์ชื่อนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของบะเกาะเราะฮ์ที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานและมีอีกมะฮฺที่แปลกประหลาด

(كَرْبَابٍ) ถูกตั้งชื่อ สุเราะฮ์อัลมุลก และบันทึกของท่านฮาгим และคนอื่นจากท่าน อิบนิมัฮฺฮุดกล่าวว่า: “คือการเตาบะฮฺ (การกลับเนื้อกลับตัว) สุเราะฮ์อัลมุลกคือการห้าม จะห้ามจากการลงโทษของหลุมฝังศพ และบันทึกของท่านอັตติรมิซียจากอะดีษอบินุอับบาส คือการห้าม การรอดพ้นจากการลงโทษของหลุมฝังศพ”

การตั้งชื่อบางครั้งเป็นเรื่องราวต่างๆที่ถูกกล่าวซ้ำๆในสุเราะฮ์อัลอะอฺรอฟ และสุเราะฮ์ฮุค สุเราะฮ์ซุฮุรอฮ์ ด้วยการบรรจุจากสิ่งที่มีมาในอันเดียวกันไม่ได้กล่าวซ้ำเพียงครั้งเดียวจากสุเราะฮ์ ทั้งสาม ชื่อของฮุคได้ถูกกล่าวซ้ำในสุเราะฮ์ฮุกกล่าวถึง สี่ครั้ง และการกล่าวซ้ำส่วนหนึ่งจากความเข้มแข็งของสาเหตุที่กล่าวซ้ำ

การตั้งชื่อสุเราะฮ์ดำเนินขึ้นในเรื่องราวต่างๆของบรรดานบีด้วยกับชื่อของพวกเขา เช่นสุเราะฮ์ฮุค สุเราะฮ์ฮุค อิบรอฮีม ยูनुส อาล อิมรอน สุลัยมาน ยูनुส มุฮัมมัด มัรยัม ลุคมาน มุอมิน และเรื่องราวของกลุ่มชนต่างๆเช่น บนีอิสรออิล สุเราะฮ์กะฮ์ฟิ (ชาวถ้ำ) เป็นต้น

สุเราะฮ์นี้ได้ถูกขนานนามว่า สุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์ ดังที่มีปรากฏในอะดีษของท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ كَانَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَرَ، وَبَنِي إِسْرَائِيلَ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3405)

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านลุบาบะฮ์กล่าวว่า ท่านหญิง อายีชะฮ์กล่าวว่า ปรากฏว่าท่านนบี ﷺ จะไม่นอนจนกว่าจะอ่านสุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์ และสุเราะฮ์ บะนีอิสรออิล (สุเราะฮ์อิสรออ์)” (บันทึกโดย al-Tirmidhiy ,1975: 3405)

สุเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าสุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์ เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงกลุ่มของผู้ที่มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์ และกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรก กล่าวถึงกลุ่มแรกพร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ และกลุ่มหลังพร้อมกับความต่ำต้อยและการไร้เกียรติ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1168)

สุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์เป็นสุเราะฮ์มักกีเยฮ์ตามมติส่วนใหญ่ของอูลมะมาฮ์ และมีรายงานจากอิบนุ อับบาส ท่านได้ยกเว้น 3 อาเยฮ์ที่ถูกประทาน ณ นครมดีนะฮ์ เกี่ยวกับเรื่องราวของวะฮีย์เป็นผู้ที่ฆ่าฮัมซะฮ์ คืออาเยฮ์ที่ 52, 53, 54 เช่นกันเขาได้กล่าวนั้นไม่ใช่คนเดียวจากบรรดานักตีฟสิร์

และมีสายรายงานจากอันนุฮาสในประวัติของเขาจากท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่า: “สุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์ถูกประทานที่นครมักกะฮ์ นอกจาก 3 อาเยฮ์ถูกประทานที่นครมดีนะฮ์ในเรื่องวะฮีย์เขาได้ฆ่าฮัมซะฮ์ คืออาเยฮ์ (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) ไปยัง 3 อาเยฮ์” (al-Suyūṭī, n.d.: 7/210)

สุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์มีทั้งหมด 75 อาเยฮ์เป็นสุเราะฮ์ที่ 39 ญุซที่ 23 ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮ์ สะบะอฺ สุเราะฮ์ฮุคซุฆูร์เป็นสุเราะฮ์มักกีเยฮ์ที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดอย่างละเอียด

จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์นี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมาน รากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้อง และเป็นรากฐานของการทำงานที่ดี (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1167)

ในการตั้งชื่อสุเราะฮ์อ้อซซุหม์รเนื่องจากมีคำว่า **زُمُرًا** ถูกกล่าวไว้ในสุเราะฮ์อ้อซซุหม์รสองครั้งคืออายะฮ์ที่ 71 และอายะฮ์ที่ 73 ซึ่งปรากฏอยู่ในช่วงท้ายๆของสุเราะฮ์อ้อซซุหม์ร
อายะฮ์ที่ 71 อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาที่ถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆไว้ อัลลอฮ์ **ﷻ** ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾

(الزمر: 71)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขากล่าวว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อ้อซซุหม์ร: 71)

และเช่นเดียวกัน อายะฮ์ที่ 73 อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ **ﷻ** ที่ถูกต้อนรับสู่นรกเป็นกลุ่มๆไว้ อัลลอฮ์ **ﷻ** ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾

(الزمر: 73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาก็จะถูกนำสู่นรกสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแก่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อ้อซซุหม์ร: 73)

จากอายะฮ์ทั้งสอง คำว่า **سُرٍّ** ได้ปรากฏอยู่ในอายะฮ์ดังกล่าวซึ่งมีความหมายว่า กลุ่มๆ คืออายะฮ์ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ **سُرٍّ** เป็นที่ชัดเจนว่าในบรรดาชื่อต่างๆ ในสุเราะฮ์นั้นๆ ต้องมีความสอดคล้องกันกับบรรดาอะดีษของท่านเราะสูล **ﷺ** และอายะฮ์ต่างๆ ในสุเราะฮ์นั้นๆ เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงการตั้งชื่อต่างๆ ของสุเราะฮ์ในอัลกุรอานจะพบว่าชื่อของสุเราะฮ์นั้นๆ จะนำไปสู่เนื้อหาที่สำคัญๆ ของสุเราะฮ์หรือเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไปจากเนื้อหาต่างๆ ที่มีอยู่ ชื่อของสุเราะฮ์ในอัลกุรอานทุกสุเราะฮ์เป็นเสมือนคำตอบให้กับเนื้อหาในสุเราะฮ์นั้นๆ

3.2 สาเหตุของการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน

อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาในทุกสุเราะฮ์ย่อมมีสาเหตุของการประทานลงมาเพื่อเป็นการบ่งบอกให้ทราบถึงความสำคัญและที่มาของอายะฮ์ในสุเราะฮ์นั้นๆ ซึ่งอายะฮ์อัลกุรอานในสุเราะฮ์แต่ละสุเราะฮ์ย่อมมีความเกี่ยวข้องกัน และมีความสัมพันธ์กันของสาเหตุที่ได้ประทานลงมา กับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีคำถามเกิดขึ้น อัลลอฮ์ **ﷻ** ก็ได้ทรงประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา

จากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยของท่านหรือคำถามต่างๆ ที่มาเผชิญกับท่าน อายะฮ์ต่างๆ ของอัลกุรอานจึงถูกประทานลงมาเพื่ออธิบายในเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันหรือเป็นคำตอบให้กับคำถามต่างๆ ที่ท่านถูกถาม (Muhamad'Umar, 1991: 143)

3.2.1 เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้มีการประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา ตัวอย่างสาเหตุของการประทานสุเราะฮ์อัลมะฮ์ด

ท่านอับดุลอับบาส กล่าวว่า เมื่อมีอายะฮ์อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมา อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ตรัสว่า

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

(الشعراء: 214)

ความว่า: “จงตักเตือนวงศ์วานญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด”

(อัลซุฮุรออ์: 214)

ท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** มีหน้าที่เชิญชวนเครือญาติขึ้นใกล้ชิดของท่านเข้าสู่อิสลามเป็นการเชิญชวนอย่างเปิดเผย

อับนุกะษีร์ (Ibn-Kthir, 1999:376) กล่าวว่า: “เมื่ออายะฮ์ดังกล่าวได้ถูกประทานลงมา ท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** ได้มายังภูเขาเศาะฟาและพูดเสียงดังว่า (ยาเศาะบาฮาฮฺ) ประโยคดังกล่าวเป็นคำพูดของอาหรับกลุ่มหนึ่งที่ได้กล่าวกันในสมัยหนึ่ง เป็นการปลุกให้ตื่นจากความพลั้งเผลอเมื่อศัตรูได้เข้าโจมตีเพื่อให้ทุกคนได้ทราบข่าวจะได้เตรียมพร้อมป้องกันและทำการยืนหยัดต่อสู้ต่อไปเมื่อมีขวามักกะฮ์ได้ยินเสียงเรียกดังกล่าวได้พูดว่าใครเป็นคนเรียก? ได้มีผู้ตอบว่ามุฮัมมัดเป็นคนพูด พวกเขาจึงได้พากันไปหาท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** ท่านกล่าวว่า ถ้าฉันจะบอกพวกท่านว่าบัดนี้ศัตรูพร้อมม้าศึกได้เคลื่อนทัพมายังท่านพวกท่านจะเชื่อฉันไหม? พวกเขาตอบว่า พวกเราไม่เคยได้ยินคำพูด

โกหกจากท่านเลย ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ กล่าวว่า ฉันขอเตือนพวกท่านเกี่ยวกับการลงโทษอย่างรุนแรง จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและขอเชิญชวนพวกท่านให้ละเว้นการเคารพบูชารูปปั้นทั้งหลายไปสู่การเคารพ ภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว เมื่ออับดุลอะฮับได้ยื่นคำพูดดังกล่าว ได้พูดว่า ความหายนะและความตายจง ประสบแก่เจ้าเถิด เจ้าเรียกพวกเรามาเพื่อสิ่งนี้หรือ” ในช่วงเวลานั้นเองสุเราะฮ์อัลมะฮ์ดได้ถูก ประทานลงมา

อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾

(المسد: 1)

ความว่า: “มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว”

(อัลมะฮ์ด: 1)

3.2.2 เมื่อมีคำถามเกิดขึ้น อัลลอฮ์ﷻ ทรงประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา เพื่อเป็น คำตอบให้กับคำถามต่างๆที่ท่านนบีﷺ ถูกถามหรือเป็นการอธิบายให้ทราบซุกมในเรื้องนั้นๆ

ตัวอย่างเรื่องราวของหญิงคนหนึ่งที่มาร้องขอความช่วยเหลือต่อท่านเราะฮ์สูลﷺ คือ นางเคาะละฮฺ บินตี ซะฮฺละบะฮฺ ขณะถูกหย่าด้วยคำว่า ศิฮาร จากสามีของนาง (Muhammad ‘Umar, n.d.: 1/48)

นางเป็นภรรยาของท่าน เอาส อิบน์ อัสศอมิต นางได้ร้องทุกข์สามีของนางต่อท่าน เราะฮ์สูลﷺ โดยกล่าวว่า: “โอ้ท่านเราะฮ์สูลﷺ เขาได้กินทรัพย์สมบัติของฉัน ได้ทำให้ความสาวของฉัน ร่วงโรยลง คือทำให้ท้องของฉันเล็กจนกระทั่งเมื่อฉันได้มีอายุมากขึ้นและในที่สุดก็ได้มีลูกให้แก่เขา แล้วเขาก็หย่าฉัน ด้วยศิฮาร (เรียกฉันว่าเหมือนแม่ของเธอ)” ท่านเราะฮ์สูลﷺ ได้กล่าวกับนางว่า: “ฉัน ไม่เห็นเธอเป็นอื่นใดนอกจากเธอได้ถูกห้ามจากเขา” นางได้โต้แย้งท่านเราะฮ์สูลﷺ โดยกล่าวว่า: “โอ้ ท่านเราะฮ์สูลﷺ เขามีได้หย่าฉันแต่เขากล่าวกับฉันว่า เธอเหมือนกับแม่ของฉัน แล้วเราะฮ์สูลﷺ ก็ได้ กล่าวกับนางเช่นเดียวกับที่ท่านได้กล่าวมาแล้วจากนั้นนางได้รำพันขึ้นมาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ของร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในเรื่องนี้” แล้วอัลลอฮ์ﷻ ก็ทรงตอบรับการร้องเรียน ของนาง ทรงปลดเปลื้องความหนักใจของนางและการร้องเรียนของนาง จนกระทั่งอัลลอฮ์ﷻ ได้ทรง ประทานอายะฮ์ดังต่อไปนี้ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1453)

อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ

يَسْمَعُ تَحَاوُرُكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾

(المجادلة: 1)

ความว่า: “โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลัง โต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนางและนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ”

(อัลมัจญาดะฮะฮ์: 1)

และสาเหตุของการประทานเป้าหมายเช่นเดียวกัน สิ่งที่ถูกประทานลงมาจากอัลกุรอาน เป็นคำตอบให้กับคำถามที่ถูกถาม และแน่นอนบางครั้งเป็นคำถามจากมุสลิม เช่นคำถามที่เศาะฮาบะฮ์ถามต่อท่านเราะสูลﷺ ตัวอย่างในสุเราะฮ์อัลอันฟาล อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

(الأنفال: 1)

ความว่า: “พวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเฉลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเฉลยนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และของเราะสูล ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเราะสูลของพระองค์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”

(อัลอันฟาล: 1)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 2000: 1/360) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ “ (พวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเฉลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเฉลยนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻและของเราะสูลﷺ) ” ท่านอับดุลอะซีสกล่าวว่า: “นักตะวิลขัดแย้งกันในความหมายของคำว่า อันฟาลซึ่งอัลลอฮ์ﷻได้กล่าวไว้ในนี้ บางท่านกล่าวว่า คือ อัลอะฆะนาอิม (ทรัพย์สินเฉลย) และพวกเขาถือว่าความหมายของคำนี้ สหายของท่านจะถามท่านโอ้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺเกี่ยวกับอัลอะฆะนาอิมซึ่งทรัพย์สินเฉลยของท่าน และสหายของท่านในวันสงครามบดริสำหรับใคร ดังนั้นจึงกล่าวเถิดมัน สำหรับอัลลอฮ์ﷻและสำหรับเราะสูลﷺของพระองค์”

บางครั้งเป็นคำถามจากมุชริก (ผู้ที่ตั้งภาคี) ตัวอย่าง ในสุเราะฮ์ยาซีน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَضْرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾

(يس: 78)

ความว่า: “และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีก ในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว”

(ยาซีน: 78)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy,2000: 13/360) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้: “ (และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา) ” ท่านมูญาฮิดกล่าวว่า: “หมายถึง อุบัย บิน เคาะลัฟ”

จากท่านเกาะตาตะฮุกกล่าวว่า: “จากความหมายที่ว่า (ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว) ถูกกล่าวแก่เราแท้จริงอุบัยบินเคาะลัฟได้มาหาท่านนบีมุฮัมมัดﷺพร้อมกับกระดูกปนเป็นผุยผงต่อมาก็ได้โปรยให้กระจัดกระจายในลม ต่อมาเขาก็กล่าวว่าโอ้มุฮัมมัด

ใครคือผู้ที่ให้เรามีชีวิตขึ้นมาใหม่ (ให้เราฟื้นขึ้นมา) และมันได้กลายเป็นผุยผงเช่นนี้หรือ? ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า: อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ที่ทำให้เขามีชีวิตขึ้น ต่อมาก็ทำให้เขาตายลง ต่อมาพระองค์ทรงให้ท่านเข้าสู่ไฟนรก ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า: “ดังนั้นท่านเราะสูล ﷺ ได้ฆ่าเขาในวันสงครามอุฮุด”

จากตัวอย่างทั้งหมดที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุของการประทอนอายะฮ์อัลกุรอานนั้น แท้จริงอัลกุรอานไม่ได้ถูกประทอนลงมาหยุดอยู่กับเหตุการณ์ต่างๆ และสิ่งที่เกิดขึ้นต่างๆ หรือถูกถาม และขอความกระจ่างขอคำอธิบาย แต่ทว่าอัลกุรอานถูกประทอนลงมาว่าด้วยเรื่องหลักอะกีดะฮ์ อี้มาน สิ่งที่สำคัญต่างๆ ของอิสลาม และบทบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮ์ ﷻ ในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและส่วนรวม

3.3 ข้อดีจากการรู้ถึงสาเหตุแห่งการประทอนอายะฮ์อัลกุรอาน

สาเหตุแห่งการประทอนอายะฮ์อัลกุรอานนั้นมีมากมาย ส่วนหนึ่งก็คือ

1. รู้ถึงความประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ในการเจาะจงเรื่องนั้นๆ และฮิกมะฮ์ (วิทยาปัญญา) ที่นำไปสู่บทบัญญัติต่าง ๆ จากบทบัญญัติของพระองค์ แท้จริงแล้ว ข้อบัญญัติของอิสลาม ดำรงอยู่บนพื้นฐานแห่งการให้ความดูแลช่วยเหลือถึงผลประโยชน์ของมนุษยชาติมิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการใช้อำนาจ การกดขี่ข่มเหงในการปกครอง และการละเมิดขอบเขตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมนุษย์ดำรงตนอยู่บนขอบเขตแห่งบทบัญญัติของอิสลาม (Muhammad ‘Umar, 1991: 159)

2. สามารถที่จะสร้างความเข้าใจ ความกระจ่างจากอายะฮ์ต่าง ๆ ของอัลกุรอานได้ดี และทำให้ข้อสงสัยต่างๆ หดสิ้นไป ส่วนหนึ่งก็คือ al-Wahidiy กล่าวว่า: “เป็นไปได้ที่เราจะรู้ถึงการอธิบายอายะฮ์อัลกุรอาน ความหมายของอัลกุรอาน และเป้าหมายที่แท้จริงของอายะฮ์อัลกุรอาน โดยที่เราไม่รู้ถึงประวัติที่มาของอายะฮ์ หรือสาเหตุแห่งการประทอนของอายะฮ์นั้น ๆ”

อิบน์ ตัยมียะฮ์ (Ibn Taimiyah) ได้กล่าวว่า: “การรู้ถึงสาเหตุแห่งการประทอนของอายะฮ์อัลกุรอานนั้น ทำให้เรามีความชัดเจนในการเข้าใจถึงอายะฮ์ฮุกุมมากยิ่งขึ้น แท้จริงแล้ววิชาความรู้ นั้นย่อมมีสาเหตุ (ที่ทำให้ได้มาซึ่งความรู้) และผลแห่งวิชาความรู้ นั้นคือเป้าหมายที่ต้องการ (ให้ผู้อื่นได้เรียนรู้)” และส่วนหนึ่งจากตัวอย่างในเรื่องดังกล่าวคือ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾

(البقرة: 158)

ความว่า: “แท้จริงภูเขา ศาอะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรือ อุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่นอนอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงขอบใจ และผู้ทรงรอบรู้”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 158)

จากอายะฮ์นี้แท้จริงอัลลอฮ์^ﷻปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปและการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปบังคับว่าเป็นการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาป ดังนั้นน้ำของเขาได้ถามเขา ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวกับเขาว่า แท้จริงสาเหตุของการประทานอายะฮ์ แท้จริงปรากฏว่าก่อนหน้าอิสลามจะมา ภูเขาเศาะฟาและภูเขามัรวะฮ์เป็นสถานที่เคารพ ดังนั้นเมื่อศาสนาอิสลามได้มายังพวกเขา บรรดามุสลิมทั้งหลายนั้นมีความยากลำบากจากการวิ่งระหว่างมันทั้งสอง ดังนั้นอัลลอฮ์^ﷻได้ทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อปลดเปลื้องความยากลำบากแก่พวกเขา

ท่านอนัสบินมาลิก ได้กล่าวเกี่ยวกับภูเขาเศาะฟาและมัรวะฮ์ว่า : “ปรากฏว่าเราเห็นว่ามันทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งจากคำสั่งใช้ของญะฮิชียะฮ์ ดังนั้นเมื่ออิสลามได้มาพวกเราได้ยึดถือปฏิบัติมันทั้งสอง อายะฮ์ดังกล่าวได้ถูกประทานลงมาและด้วยกับดังกล่าวทำให้รู้ว่าแท้จริงการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปไม่ใช่เป้าหมายของอายะฮ์ด้วยการอธิบายรากฐานของสุกัมการวิ่ง และแท้จริงเป้าหมายการปฏิเสธความยากลำบากของพวกเขาด้วยการยึดถือปฏิบัติมันโดยพวกเขาเห็นว่าแท้จริงมันทั้งสองคือส่วนหนึ่งจากคำสั่งใช้ของญะฮิชียะฮ์ ส่วนรากฐานของสุกัมการวิ่ง แน่นอนพระองค์ได้อธิบายไว้ในคำที่ว่าเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์^ﷻ” (al-Uthaimin, 2001: 13)

3. สาเหตุแห่งการประทานอัลกุรอาน สามารถสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับอายะฮ์ที่ถูกประทานลงมาว่าให้กับใครเป็นการเฉพาะ จะได้ไม่มีผลกระทบต่อผู้อื่น มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้บริสุทธิ์ถูกใส่ร้าย หรือไม่ก็ทำให้ผู้อื่นถูกสงสัยในทางที่ไม่ดีได้ (Muhammad ‘Umar, 1991: 163)

4. การรู้สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน เพื่อสร้างความง่ายตายในการท่องจำ สะดวกในการเข้าใจ ในการจดจำตัวบทและความหมายของมัน เพราะแท้จริงแล้วสาเหตุต่าง ๆ ย่อมมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้น และบทบัญญัติต่าง ๆ ก็มีส่วนสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคล เวลาหรือสถานที่ ทั้งหมดเหล่านี้จะมาช่วยเพิ่มความแม่นยำ ชัดเจนในการจดจำให้ได้ดียิ่งขึ้น (Muhammad ‘Umar, 1991: 164)

ไม่มีแนวทางใดที่จะรู้ถึงสาเหตุของการประทานอัลกุรอานนอกจากการถ่ายทอดที่ถูกต้องของ al-Wahidiy กล่าวว่า “ ไม่เป็นการอนุมัติ หรือไม่สามารเชื่อถือได้ ในการรายงานถึงสาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน นอกจากด้วยการรายงาน (ริวายะฮ์) และการได้รับฟังจากผู้ที่เป็นสักขีพยาน (อัยนในเหตุการณ์) และผู้ที่ได้รับรู้ถึงสาเหตุของการประทาน และผู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความรู้ของสาเหตุของการประทาน และพวกเขาก็พบในการเป็นผู้ที่ศึกษานั้น และเงื่อนไขของการรายงานและการได้รับฟังไม่เพียงพอ จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องด้วย” (Ibn Hajar, n.d.: 1/100)

อัลกุรอานถูกประทานลงมาเพื่อชี้นำมนุษยชาติไปสู่แนวทางที่ชัดเจนเป็นทางนำไปสู่แนวทางที่เที่ยงตรงและเป็นพื้นฐานแห่งการดำเนินชีวิตอันประเสริฐที่ดำรงอยู่บนพื้นฐานแห่งการศรัทธาต่ออัลลอฮ์^ﷻและต่อคัมภีร์ของพระองค์ (อัลกุรอาน) สามารถบอกเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (Manna‘al-Qattan, 1976: 75)

3.4 สาเหตุของการประทานอายะฮ์บางอายะฮ์ในสุเราะฮ์อ้อซซุมัร

1) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 10

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا رَبِّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(الزمر: 10)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด! โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อ้อซซุมัร: 10)

อัลกุรฎูบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/240) กล่าวไว้ในตีฟสีร์ของเขาว่า: “ท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องของญะฮ์อ์ อิบน์อะบีญะฮ์ลิบ และสหายของเขาขณะที่พวกเขาตั้งใจจะอพยพไปดินแดนสะบะฮะฮะฮะ (เอธิโอเปีย)”

ต่อมาเขาได้กล่าวว่า: อัลลอฮ์ทรงตรัสความว่า (สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน ความดี) หมายถึง ด้วยกับความดีครั้งแรกเป็นการเชื่อฟัง และครั้งที่สองเป็นการตอบแทนในสวรรค์ และบางครั้งความดีหมายถึง สำหรับผู้ที่พวกเขาทำความดีในโลกดunya ความดีในโลกนี้ และได้รับเพิ่มผลบุญของโลกอาคิเราะฮ์ และความดีที่เพิ่มในดunyaคือสุขภาพและพลานามัยที่ดี และความสำเร็จชัยชนะและทรัพย์สิน)

อัลกุซัยรียกล่าวว่า: “ครั้งแรกถูกต้องเพราะว่าแท้จริงกาเฟร (ผู้ปฏิเสธ) แน่ใจว่าเขาได้ความโปรดปรานในโลกดunya ฉันได้กล่าวว่า: เขาจะได้รับมันพร้อมกับผู้ที่ศรัทธาและจะถูกเพิ่มคือสวรรค์เมื่อเขาขอบคุณอัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานนั้นและแน่นอนความดีนั้นในโลกดunyaการคือ คำสรรเสริญการชมเชยความดี และในโลกอาคิเราะฮ์คือการตอบแทน”

(และแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล) ดังนั้นพวกเขาอพยพไปในแผ่นดินนั้นและพวกเขาจะไม่ดำรงอยู่พร้อมกับการกระทำสิ่งที่ฝ่าฝืน และบางครั้งเป้าหมายคือแผ่นดินในสวนสวรรค์ ความปรารถนาของพวกเขาที่ให้อภัยและ ความกว้างขวางของความโปรดปรานนั้นเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

(آل عمران: 133)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้าและไปสู่สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้นคือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง”

(อาล อิมรอน: 133)

บางครั้งสวรรค์ถูกเรียกว่าแผ่นดิน ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อปลอบขวัญแก่พวกเขาและสนับสนุนให้มีการอพยพและอัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมผลตอบแทนแห่งความดีให้แก่ผู้ที่ศรัทธามีความยำเกรงต่อพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

2) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 19

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾

(الزمر: 19)

ความว่า: “ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้คู่ควรแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิตายะฮ์ให้แก่เขา) กระนั้นหรือ? และเจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ”

(อฺซุซุมัร: 19)

อัลกุฎฎีบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/244) กล่าวในตีฟสีรของเขาว่า: “ท่านนบีﷺ มีความหวังใยในการมีอิมานของกลุ่มชนของท่าน แต่พวกเขาเหล่านั้นอัลลอฮ์ทรงลิขิตความชั่วให้แก่พวกเขาแล้วอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา อิบนุอับบาสกล่าววว่า: หมายถึงอปีละฮับและลูกของเขาตลอดจนญาติบางคนของท่านนบีﷺที่ไม่ยอมศรัทธา”

3) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 30 ดังสะดิษต่อไปนี้

((فَحَمِدَ اللَّهُ أَبُو بَكْرٍ وَأَتَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: أَلَا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ

اللَّهُ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، وَقَالَ: {إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ}))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 3668)

ความว่า: “ท่านอบูบักร์ได้สรรเสริญต่ออัลลอฮ์และทรงชมเชยต่อพระองค์และเขาได้กล่าวว่าพึงรู้เถิดว่าผู้ที่เคารพภักดีมุฮัมมัดﷺ แท้จริงมุฮัมมัดﷺ เขาได้ตายแล้ว และผู้ใดที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงมีชีวิต ไม่ทรงตาย” และเขาว่า อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾

(الزمر: 30)

ความว่า: “แท้จริงเจ้าจะต้องตายและแท้จริงพวกเขาจะต้องตาย”

(อิซซุมร์: 158)

4) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 53 ดังฮะดีษต่อไปนี้
 ((عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا، مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنُوا وَأَكْثَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ نُخَيِّرْنَا أَنْ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً فَنَزَلَ: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَلَا يَزْنُونَ } [الفرقان: 68] وَنَزَلَتْ { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ، لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ }))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4810)

ความว่า: “จากท่านอับบาสกล่าวว่า: แท้จริงมนุษย์คนหนึ่งจากชาวที่ตั้งภาคี พวกเขาเคยเป็นผู้ที่ทำการเซ็นฆ่าจำนวนมากและพวกเขาทำการชินาจำนวนมากด้วย ดังนั้นพวกเขามาหาท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ดังนั้นพวกเขาบอกว่า แท้จริงผู้ซึ่งท่านได้กล่าวและท่านเรียกร้องไปยังท่านสำหรับผู้ที่ดี หากว่าท่านบอกพวกเราแท้จริงสำหรับสิ่งที่เรารู้คือการเสียค่าปรับ ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานอายะฮ์ที่ 68 สุเราะฮ์อัลฟุรกอน และอายะฮ์ที่ 53 สุเราะฮ์อิซซุมร์ลงมา

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾

(الفرقان: 68)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำความเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์”

(อัลฟุรกอน: 68)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อิซซุหมัร: 53)

(บันทึกโดย al- Bukhariy, n.d.: 4810)

5) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 64

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فُلْ أَفَعَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าว (เถิดมุฮัมมัด) พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? โอ้ปวงบ่าวผู้โง่เขลาเอ๋ย ”

(อิซซุหมัร: 64)

อิบนุกะษีร(ibn-Kathir,1999: 7/112) กล่าวไว้ในตีฟสีรของเขาว่า: “ท่านอิบนุอับบาส กล่าวว่า พวกมุชริกีนด้วยความโง่ของพวกเขาก็ได้เรียกร้องเชิญชวนท่านเราะสูลﷺ ให้เคารพบูชาบรรดาพระเจ้าของพวกเขาแล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีพระเจ้าของท่าน” อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา และอายะฮ์ที่ 65 เช่นกัน

และอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 65)

6) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 67 สะดุดดังต่อไปนี้

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ مِنَ الْأَحْبَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّا نُبْجِدُ: أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ السَّمَوَاتِ عَلَىٰ إصْبَعٍ وَالْأَرْضِينَ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَالشَّجَرَ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَالْمَاءَ وَالنَّارَ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلَائِقِ عَلَىٰ إصْبَعٍ، فَيَقُولُ أَنَا

الْمَلِكُ، فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ
تَصْدِيقًا لِقَوْلِ الْحَبْرِ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { وَمَا
قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ } ((

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4811)

ความว่า: “จากท่านอับดุลลอฮ์กล่าวว่: มีบาทหลวงคนหนึ่งจาก
บาทหลวงทั้งหลายได้มาหาท่านเราะสูลดั่งนั้นเขาได้กล่าวว่ไอ้มุฮัม
มัดแท้จริงเราพบ (เตารอต) ว่แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้บรรดาชั้น
ฟ้าเพียงนิ้วหนึ่งและบรรดาแผ่นดินเพียงนิ้วหนึ่งและต้นไม้เพียงนิ้ว
หนึ่งและน้ำและดินเปียกชื้นเพียงนิ้วหนึ่งและสิ่งที่ถูกสร้างอื่นๆเพียง
นิ้วหนึ่ง ดั่งนั้นเขาได้กล่าวว่: ฉันท้คือกษัตริย์ ดั่งนั้นท่านนบีﷺ ได้
หัวเราะจนกระทั่งฟันของเขาเริ่มผสานกันชัดสำหรับคำพูดของ
บาทหลวงต่อมาท่านเราะสูลﷺ อ่านสุเราะฮ์นี้ อัลลอฮ์ทรงตรัสว่
﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(الزمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อ
พระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์
หนึ่งของพระองค์ในวันกียามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้ง
ด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ และ
พระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อ้ชชุม่ร์: 67)

(บันทึกโดย al- Bukhāriy ,n.d.: 4811)

7) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 68 ฮะดีษดังต่อไปนี้
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ يَهُودِيٌّ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ: لَا وَالَّذِي اصْطَفَى
مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، قَالَ: فَرَفَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَدَهُ فَصَكَ بِهَا
وَجْهَهُ، قَالَ: تَقُولُ هَذَا وَفِينَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " { وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَنْظُرُونَ } [الزمر: 68] فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَإِذَا مُوسَى

أَحَدُ بَقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلِي، أَمْ كَانَ مِمَّنْ
اسْتَسْنَى اللَّهَ؟ وَمَنْ قَالَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى فَقَدْ كَذَبَ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3245)

ความว่า: “อปีสุร็อยเราะฮ์กล่าวว่: ชาวยิวคนหนึ่งได้กล่าวที่ตลาด
ของเมืองว่า ไม่! ขอสาบานต่อผู้ซึ่งคัดเลือกมุซาเหนือกว่ามนุษย์ทั้ง
ปวง เขากล่าวว่า ดั่งนั้นมีชายคนหนึ่งจากชาวอันศอรได้ยกมือของ
เขาดั่งนั้นเขาได้ตีไปทีโใบหน้าของเขา(ชายชาวยิว) เขาได้กล่าวว่า
ท่านจะพูดนั้น และเรามีนบีของอัลลอฮ์มุฮัมมัดﷺ ดั่งนั้นท่านนบี
ﷺ ได้กล่าวว่าอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

(الزمر: 68)

ความว่า: “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูก
เป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู”

(อัซซุหมัร: 68)

ดั่งนั้นฉันจะเป็นคนแรกของผู้ที่ยกศีรษะของเขาขึ้น(พื้น) ดั่งนั้น
เมื่อณปีมุฮาญะฮะฮ์ ได้นำมาด้วยกับขา จากขาต่างๆของบัลลังก์ ฉันไม่รู้
เลยว่าศีรษะของเขายกขึ้น (พื้น) ก่อนหน้าฉันหรือเปล่า? หรือเขา
เป็นคนหนึ่งจากผู้ที่อัลลอฮ์ﷻทรงยกเว้น?และผู้ทีกล่าวว่า ฉันดีกว่า
ยูนุส บิน มัตตา ดั่งนั้นแน่นอนเขาโกหก

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 3245)

3.5 ความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหมัร

สุเราะฮ์ในอัลกุรอานทุกสุเราะฮ์จะได้รับผลบุญสำหรับผู้ผู้อ่านแม้เพียงอักษรเดียวก็
ตามไม่ว่าเขาอ่านด้วยความคล่องแคล่วหรือไม่ช้านานก็ตาม ซึ่งดังกล่าวเป็นการบ่งบอกถึงความ
ประเสริฐของการอ่านอัลกุรอาน ดังที่ปรากฏในฮะดีษของท่านเราะฮ์สุลﷺ ดังต่อไปนี้

((عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا، لَا

أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا م حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 2910)

ความว่า: “รายงานจากท่านอับดุลเลาะฮฺ บินมัศอูดกล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า ผู้ใดอ่านเพียงอักษรเดียวจากคัมภีร์ของ อัลลอฮฺ สำหรับเขาจะได้รับผลดีหนึ่งความดีและหนึ่งความดีนั้นเขาจะได้รับผลตอบแทนเท่ากับสิบความดีฉันจะไม่กล่าวว่า อลิฟ ลาม มีม” เป็นอักษรเดียวแต่ “อลิฟ”คืออักษรหนึ่ง “ลาม”คือ อักษรหนึ่ง และ “มีม” คืออักษรหนึ่ง

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 2910)

สุเราะฮ์อัซซุหม์รเป็นสุเราะฮ์หนึ่งในอัลกุรอานที่มีความประเสริฐและได้รับผลบุญสำหรับผู้ผู้อ่านเช่นเดียวกับสุเราะฮ์อื่น ๆ และท่านเราะสูลﷺก็ได้ให้ความสำคัญในการอ่านเป็นประจำก่อนนอน ดังที่ปรากฏในชะดีษของท่านเราะสูลﷺ ดังต่อไปนี้

((عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ، «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمْرَ، وَبَنِي إِسْرَائِيلَ»))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3405)

ความว่า: “จากท่านอบีลุบาบะฮ์กล่าวว่า:ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า ปรากฏว่าท่านเราะสูลﷺจะไม่นอนจนกว่าเขาจะอ่านสุเราะฮ์ อัซซุหม์ร และสุเราะฮ์ฮุนอิสรอฮ์ (สุเราะฮ์ฮุรอฮ์)”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy ,1975: 3405)

นอกจากนี้ความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหม์รยังถูกกล่าวไว้ในหนังสือตัฟสีรของอัลชะอะละบีย และอัลบัยฎอวีย รวมทั้งหนังสือบางเล่มที่เนื้อหาเดียวกันเกี่ยวกับความประเสริฐของมัน ซึ่งผู้วิจัยจะยกตัวอย่างบางส่วนเท่านั้นจากหนังสือดังกล่าว แต่อยู่ในสถานะชะดีษที่อ่อนแอ

ในหนังสือตัฟสีรของอัลชะอะละบีย (al-Tha‘labiy, 2002: 8/220) ได้กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหม์รต่อไปนี้

((عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمْرِ لَمْ يَقْطَعْ اللَّهُ رَجَاءَهُ وَأَعْطَاهُ ثَوَابَ الْخَائِفِينَ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านอุบัย บิน กะอฺบ กล่าวไว้ว่า: ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า: ผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮ์อัซซุหม์ร อัลลอฮ์จะไม่ทรงตัดขาดความหวังของเขาและพระองค์จะทรงประทานผลตอบแทนของผู้ที่มีความเกรงกลัวให้แก่เขา”

((وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺอรอฎิยัลลอฮฺอันฮา กล่าวว่: ปราบกฏว่ท่านเราะสูลﷺจะอ่านทุกๆค้ำคีนสุเราะฮฺบนี้ อิศรออีล (อิสรออ์) และสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์”

ทั้งสองสายรายงานปราบกฏอยู่ในหนังสือตัฟสีรของษะอะลอะบียที่บงบอกให้ทราบถึง ความประเสริฐของสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์

และมีปราบกฏในหนังสืออื่นเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยหยิบยกมาเล่มหนึ่งคือหนังสือของ ท่านพัยรูดอะบาศิยฺ ซึ่งมีความหมายของเนื้อหาเดียวกันกับตัฟสีรของท่านษะอะลอะบีย

((عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺอรอฎิยัลลอฮฺอันฮา กล่าวว่ ปราบกฏว่ท่านเราะสูลﷺจะอ่านทุกๆค้ำคีน สุเราะฮฺบนี้ อิศรออีล (อิสรออ์) และสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์”

Prinice of Sorajit Pattana Campus

((وَحَدِيثُ أَبِي الْوَاهِي: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمَرِ لَمْ يَمُتْعَ اللَّهُ رَجَاءَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأُعْطِيَ ثَوَابَ الْخَائِفِينَ الَّذِينَ خَافُوهُ))

และษะดีษของท่านอูบัยอ์ลวฮาอียกกล่าวว่: “ผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮฺ อ์ซุซุมร์อัลลอฮฺจะไม่ทรงตัดขาดความหวังของเขาในวันกิยามะฮฺ และพระองค์จะทรงประทานผลตอบแทนของผู้ที่มีความเกรงกลัวซึ่ง พวกเขาได้มีความเกรงกลัวพระองค์”

((وَحَدِيثُ عَلِيٍّ: يَا عَلِيُّ مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمَرِ اشْتَاقتْ إِلَيْهِ الْجَنَّةُ، وَلَهُ بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأَهَا مِثْلُ ثَوَابِ الْمُجَاهِدِينَ))

และอีกษะดีษหนึ่งกล่าวว่: “โอ้ท่านอะลีผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮฺ อ์ซุซุมร์สวรรค์จะเป็นที่คิดถึงสำหรับเขา และด้วยกับทุกๆอายะฮฺที่ เขาอ่านมันเปรียบเสมือนกับผลตอบแทนของบรรดาผู้ที่ต่อสู้ใน หนทางของอัลลอฮฺสำหรับเขา”

3.6 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อนและหลัง

3.6.1 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อน (ศอด)

สุเราะฮ์ซุหม์รมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสุเราะฮ์ศอดในหลายด้านด้วยกันเช่น

1) สุเราะฮ์ทั้งสองได้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ เช่นเดียวกันเนื้อหาของสุเราะฮ์ได้รวมไว้ซึ่งเรื่องราวของหลักเตาฮีดและหลักอะกีดะฮ์

สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องของความเชื่อที่ผิดของบรรดาพวกมุชริกีนมักกะฮ์เกี่ยวกับการศรัทธาต่อพระเจ้า อัลลอฮ์ ﷻ ตรีสไว้ในอายะฮ์ที่ 5-6

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ

أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾

(ص: 5-6)

ความว่า: “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียว กระนั้นหรือ แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ และพวกหัวหน้าของพวกเขาพากันออกไป (พลาบกล่าวว่า) จงก้าวหน้าต่อไปและอดทน ในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของพวกเขาท่านต่อไป! แท้จริงเป็นเรื่องที่ถูกวางแผนไว้แล้ว”

(ศอด: 5-6)

จากอายะฮ์ทั้งสองในสุเราะฮ์ศอด เป็นท่าทีของพวกมุชริกีนมักกะฮ์ในการปฏิเสธและเย้ยหยันต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านบี ﷺ ในการเผยแพร่ศาสนาอิสลาม

ท่านอัญญาบะรีย์(al-Tabariy, 2000: 21/151) ได้กล่าวในตีฟีรของท่านว่า: “จากท่านสะอีด บิน ญะบْرِ กกล่าวว่า เมื่ออบูญอลิบป่วยท่านเราะฮ์ซุหม์ร ﷻ ได้ไปหาลุงของท่านที่บ้านปรากฏว่าตรงศีรษะของลุงนั้นมีท่านอบูญะฮ์ลัน้อยู่อ้างๆ ท่านเราะฮ์ซุหม์ร ﷻ ได้กล่าวร้องเรียกต่อเขาและพวกเขาได้กล่าวว่า: แท้จริงมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวดำ่ว่าพระเจ้าของพวกเรา ดังนั้น เขา (ลุง) กล่าวว่า: โอ้ลูกชายของน้องฉันอะไรคือสิ่งที่ท่านต้องการนี้ เขา(ท่านนบี) กล่าวว่า: โอ้ลุงครับ แท้จริงฉันต้องการให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำคำหนึ่งที่จะปกป้องพวกเขาชาวอาหรับด้วยคำนั้น และถูกใช้ให้ปฏิบัติต่อพวกเขาที่ไม่ใช่ชาวอาหรับคือกาซี (คำปรับ) เขา (ลุง) ได้กล่าวว่า: และมันคืออะไรละ เขา (ท่านนบี) ได้กล่าวว่า: คำปฏิญาณตนไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียว” อายะฮ์ทั้งสองถูกประทานลงมา

ดังนั้นพวกเขา (พวกมุชริก) กล่าวว่า: มุฮัมมัด ﷻ อ้างว่าพระเจ้าที่ถูกเคารพมีเพียงองค์เดียวคืออัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งเป็นเรื่องที่ประหลาดจริงๆ และบรรดาหัวหน้าของพวกเขาได้กล่าวย้าเตือนอบูญอลิบก่อนเสียชีวิต เพื่อไม่ให้เขาละทิ้งศาสนาของปู่ย่าของเขาโดยหันไปเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวตามคำเรียกร้องของท่านนบีมุฮัมมัด ﷻ

ส่วนสุเราะฮ์ซุหม์รก็ได้กล่าวถึงหลักการเตาฮีดคือรากฐานของการศรัทธาและรากฐานของการอีมานแต่พวกมุชริกีนมักกะฮ์ยังคงใช้สิ่งอื่นควบคู่ในการภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ

และอัลลอฮฺﷻตรัสไว้ในอายะฮ์ที่ 3

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(الزمر: 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิดการอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขาเว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”

(อิซซุมร: 3)

เช่นเดียวกันอายะฮ์นี้ได้เรียกร้องเชิญชวนให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียวในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์โดยไม่ให้มุ่งเจตนาไปสู่สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ เพราะการงานของเขาจะไร้ผลหากเขาไม่บริสุทธิ์ต่อพระองค์ แต่พวกเขายังคงให้การเคารพสักการะต่อพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ จากบรรดาเจว็ด รูปปั้นต่างๆ เพื่อเป็นสื่อกลางไปสู่การใกล้ชิดต่อพระองค์ซึ่งเป็นการเชื่อที่เข้าใจผิด เป็นการนำสิ่งอื่นมาเทียบเท่าและคู่ควรกับพระองค์

2) สุเราะฮ์ศอดเริ่มและจบลงด้วยการกล่าวถึงข่าวคราวของอัลกุรอานและสุเราะฮ์อิซซุมรได้เริ่มด้วยการประทานอัลกุรอานที่มาจากพระเจ้ามิใช่การปั้นแต่งขึ้น
สุเราะฮ์ศอดได้พูดเกี่ยวกับการประทานอัลกุรอานในตอนต้นของสุเราะฮ์ อัลลอฮ์
ﷻตรัสว่า

﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾

(ص: 1)

ความว่า: “ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่องเตือนสติ”

(ศอด: 1)

และเช่นเดียวกันได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของสุเราะฮ์ศอด อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾

(ص: 87-88)

ความว่า: “มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ และแน่นอนเจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอานในระยะเวลาอันใกล้นี้”

(ศอด: 87-88)

อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า: “แท้จริงอัลกุรอานนั้นมีโชอื่นใดเลยนอกจากเป็นคำสั่งสอน และเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์ ญิน และผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย ไม่ใช่สิ่งที่เสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาทั้งนั้น”

สุเราะฮ์อซซุหม์รได้กล่าวถึงอัลกุรอานในตอนต้นของสุเราะฮ์หลังจากที่ได้ถูกกล่าวไว้แล้วในตอนท้ายของสุเราะฮ์ศอด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อซซุหม์ร: 1)

และนี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสุเราะฮ์มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน โดยแท้จริงหากว่าคำว่าบิสมิลลาฮ์ไม่ได้ตกลงไปทั้งสองอายะฮ์เปรียบเสมือนกับอายะฮ์เดียวกัน (al-Sayūti, n.d.: 1/128)

3) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ที่ปฏิเสธต่อท่านนบีมุฮัมมัดในการที่เรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าองค์เดียวพร้อมปฏิเสธคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์ศอด ได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾

(ص: 4)

ความว่า: “และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขา มายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า นี่คือนายากร นักโกหกตัวฉกาจ”

(ศอด: 4)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خِتْلَاقٌ﴾

(ص: 7)

ความว่า: “เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นี้มีโชอื่นใด นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น”

(ศอด: 7)

จากอายะฮ์ดังกล่าวพวกเขามีความคิดว่ามันห่างไกลจากความเป็นจริงเหลือเกินผู้ที่ จะมาเป็นนบีเป็นแค่คนธรรมดาและเรียกร้องเชิญชวนให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าองค์เดียวซึ่งก่อน

หน้านี้ก็ไม่ปรากฏมาก่อนเลยในศาสนานะศอรอที่มีความเชื่อเรื่องพระเจ้าสามองค์ ซึ่งแท้จริงมันเป็นเพียงมายากลเท่านั้น

ในสุเราะฮ์อซซุหม์รได้กล่าวยืนยันถึงการประทานอัลกุรอานให้แก่ท่านนบี ﷺ ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่แท้จริง เป็นคัมภีร์ที่เรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียว

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(النمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหม์ร: 2)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่าอีกว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(النمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหม์ร: 11)

อายะฮ์ดังกล่าวเป็นการยืนยันถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นนบิต่านสุดท้าย เป็นคัมภีร์ที่มีข้อเท็จจริงไม่ใช่แต่งขึ้นมา และเรียกร้องไปสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ

4) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงการสร้างนป้ออาดัมและภรรยาของเขาและการสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดาเป็นขั้นตอน

สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ

فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا

إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ

لِمَا خَلَقْتُ بِإَيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ

خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾

(ص: 71-76)

ความว่า: “ จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้า จะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสม ส่วน และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้ม ลงสujudต่อเขา แล้วมลาอิกะฮ์ทั้งมวลก็ได้ก้มลงสujud นอกจากอิบลีส มันเยอหยิ่งจองหองและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา พระองค์ตรัส ว่า อิบลีสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้าง ด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเยอหยิ่งจองหองนักหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ใน หมู่ผู้สูงส่ง มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้า พระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน”

(ศอด: 71-76)

ในสุเราะฮ์อซซุมร์ได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกัน และการสร้างมนุษย์ทั้งหมดดังที่อัลลอฮ์

ﷻตรัสว่า

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัว เป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวก เจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่น คืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไป ทางอื่น”

(อซซุมร์: 6)

อายะฮ์ที่ปรากฏทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างนปีอาดัม และเรื่องราวของการ สร้างมนุษย์ซึ่งกรรมสิทธิ์ทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้นผู้ทรงบังเกิดและทรงให้ตาย

5) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงเรื่องของการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน สุเราะฮ์ ศอด ได้กล่าวไว้ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾

(ص: 27)

ความว่า: “และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น โดยไร้สาระ นั่นคือ การนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นความหายนะคือไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(ศอด: 27)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ได้ปฏิเสธความนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยปราศจากเป้าหมายทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพื่อเป้าหมายที่แท้จริงคือการอิวาดะฮ์ การเคารพภักดีต่อพระองค์

ในสุเราะฮ์อ์ซุหม์รได้กล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก”

(อ์ซุหม์ร: 5)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินอย่างสมบูรณ์ตลอดจนกลางวันกลางคืนที่โคจรสลับกันและดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปอย่างเป็นระบบและประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหลาย

ทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะได้กล่าวถึงการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนมีเป้าหมาย ดังนั้นมนุษย์พึงตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงอำนาจเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย

6) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ในวันอาคิเราะฮ์ สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องนี้ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَعَةً لَهُمْ
الْأَنْبَابُ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ وَعِنْدَهُمْ
فَاصِحَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ﴾

(ص: 49-52)

ความว่า: “นี่คือข้อตักเตือนและแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น
แน่นอนทางกลับ (ของพวกเขา) ย่อมประเสริฐแท้ คือสวนสวรรค์
หลากหลายอันสถาพรประตุ (ทุกบาน) จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับ
พวกเขา นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้
และเครื่องคั้นนานาชนิด และ ณ ที่พวกเขานั้น มีหญิงบริสุทธิ์ผู้สุด
สายตาลงต่ำ มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน”

(ศอด: 49-52)

ในสุเราะฮ์ซุหม์รได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า
﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(الزمر: 10)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย!
จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีใน
โลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์
นั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบ
แทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อซซุหม์ร: 10)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾

(الزمر: 20)

ความว่า: “แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวก
เขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอโถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอโถง
สร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อ
สัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา”

(อซซุหม์ร: 20)

อายะฮ์ดังกล่าวที่ปรากฏในสุเราะฮ์ศอด และสุเราะฮ์ซุหม์รมีการกล่าวถึงสัญญา
ที่อัลลอฮ์ﷻจะทรงตอบแทนให้แก่บรรดาผู้ที่มีความยำเกรงและทำความดีด้วยความอดทนอย่าง
แน่นอนในวันโลกหน้า

7) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ฝ่าฝืนคือตั้งต่ออัลลอฮ์ﷻ ในวันอาคิเราะฮ์ สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องนี้ตั้งที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ هَذَا وَإِنَّ لِلطَّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَا بِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئْسَ الْمِهَادُ هَذَا
فَلْيَذُوقُوْهُ حَمِيْمٌ وَعَسَاقٌ وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۵﴾

(ص: 55-58)

ความว่า: “ดังนั้น และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แน่นอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมเลวจริงๆ คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน ดังนั้นมันเป็นที่พำนักที่ชั่วช้ายิ่ง นี้ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้นพวกเขาจึงลิ้มรสมัน (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก) และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก เยี่ยงการลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน”

(ศอด: 55-58)

ในสุเราะฮ์อซซุมัรได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกันตั้งที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ هُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ
بِهٖ عِبَادٌ يَّا عِبَادِ فَاَتَّقُوْنَ ۝۱۶﴾

(الزمر: 16)

ความว่า: “สำหรับพวกเขานั้นมีชั้นของเปลวไฟนรกปกคลุมเหนือพวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ปวงบ่าวของพระองค์กลัว โอ้อปวบ่าวของข้าเอ๋ย จงยำเกรงต่อข้าเถิด”

(อซซุมัร: 16)

อายะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงการลงโทษอย่างแสนสาหัสจากอัลลอฮ์ﷻ ในวันโลกหน้าแก่ผู้ที่ละเมิด ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ด้วยกับเปลวไฟนรกอันร้อนแรง

3.6.2 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์อซซุมัรกับสุเราะฮ์หลัง(ขอพิร)

สุเราะฮ์ขอพิรมีความสัมพันธ์กับสุเราะฮ์อซซุมัรทั้งในส่วนของเนื้อหาและการเริ่มต้นของสุเราะฮ์ทั้งสอง และการสิ้นสุดของสุเราะฮ์อซซุมัรแล้วเริ่มต้นสุเราะฮ์ขอพิร

สุเราะฮ์ขอพิรมีความสัมพันธ์กับสุเราะฮ์อซซุมัรสองด้าน (al-Zuhaili, 1418:

24/68)

1.1 มีความคล้ายคลึงกันในส่วนของเนื้อเรื่อง แน่นอนทั้งสองสุเราะฮ์ต่างได้กล่าวถึงสภาพของวันกิยามะฮ์ และสภาพของผู้ที่ปฏิเสธในวันแห่งการการชุมนุม (วันกิยามะฮ์)

1.2 มีความสัมพันธ์ระหว่างการจบลงของสุเราะฮ์ก่อนหน้า(อัซซุหม์ร)และการเริ่มต้นในสุเราะฮ์นี้(ฆอฟิร)แน่นอนได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของสุเราะฮ์อัซซุหม์รถึงสภาพของบรรดากุฟฟาร (ผู้ปฏิเสธ)ที่มีความทุกข์ยากและผู้ที่ตกว่า(ผู้ที่ยาเกรง)ที่มีความสุขและสุเราะฮ์ขอพิรถูกเริ่มต้นที่อัลลอฮ์ ทรงอภัยโทษความผิดและส่งเสริมสำหรับกาเฟรให้มีอีมานและละทิ้งการปฏิเสธศรัทธาให้อีมานศรัทธา

1) สุเราะฮ์ทั้งสองถูกประทานลงมาที่มักกะฮ์ซึ่งเป็นสุเราะฮ์ที่มีเนื้อหาพูดเกี่ยวกับหลักอะกิดะฮ์หลักการเตาฮีด อย่างสุเราะฮ์ขอพิรกล่าวถึงเรื่องของการต่อสู้ระหว่างสังคมกับความเท็จเป็นสุเราะฮ์ที่เรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจรวมทั้งสภาพต่างๆของวันกียามะฮ์ กล่าวถึงจุดจบสำหรับผู้ที่ตั้งปฏิเสศศรัทธา ในขณะที่เดียวกันสุเราะฮ์อัซซุหม์รก็ได้กล่าวถึงการให้ความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ภาพลักษณ์แห่งความขาดทุนของพวกกุฟฟาร และจบลงด้วยความหวาดกลัวของวันกียามะฮ์รวมทั้งผลตอบแทนของผู้ที่ยาเกรงและผู้ที่ทำให้ความชั่วเช่นกัน

2) สุเราะฮ์ทั้งสองได้ให้การแช่ช่องสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ สุเราะฮ์อัซซุหม์รได้กล่าวถึงการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ในความยุติธรรมของการตัดสินของพระองค์ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّكُمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
(الزمر: 75)

ความว่า: “และเจ้าจะเห็นมลาอิกะฮ์ล้อมรอบๆ บัลลังก์ แช่ช่องสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก”
(อัซซุหม์ร: 75)

อายะฮ์นี้เป็นการกล่าวสรรเสริญของบรรดามลาอิกะฮ์รอบๆบัลลังก์ของอัลลอฮ์ตลอดเวลา และเช่นเดียวกันบรรดาผู้ที่ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ต่างกล่าวสรรเสริญต่อพระองค์ในความยุติธรรมและการตัดสินของพระองค์ บรรดาผู้ศรัทธากล่าวสรรเสริญในความโปรดปรานของพระองค์ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวสรรเสริญพระองค์ในความยุติธรรมของพระองค์เช่นกัน

ในสุเราะฮ์ขอพิรได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการสุดดีคุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

(غافر: 3)

ความว่า: “ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลูแก่โทษ ผู้ทรง
เข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มี
พระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ยิ่งพระองค์คือการกลับไป”

(ขอฟิร: 3)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความเมตตาและความโปรดปรานที่พระองค์ทรงให้แก่พวกท่าน
พระองค์ทรงอภัยโทษจากความผิดของบ่าวที่เขากลับเนื้อกลับตัว เป็นการสรรเสริญถึงคุณลักษณะอัน
ประเสริฐของอัลลอฮ์

และพระองค์อัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾

(غافر: 7)

ความว่า: “บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบๆบัลลังก์ต่างก็
แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อ
พระองค์ และอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา
พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง ขอ
พระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลูแก่โทษ และดำเนินตาม
แนวทางของพระองค์ท่าน และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการ
ลงโทษแห่งไฟนรก”

(ขอฟิร: 7)

อายะฮ์นี้ก็เป็นกรกล่าวถึงบรรดามลาอิกะฮ์พวกเขาคือผู้ที่อยู่ในสภาพทำอิบาดะฮ์
ต่อพระองค์อยู่ตลอดเวลาพวกเขาให้ความบริสุทธิ์ใจและสดุดีต่อพระองค์ไม่ขาดสายเช่นเดียวกันพวก
เขาต่างวิงวอนขออภัยโทษให้แก่ผู้ที่ศรัทธาให้ดำเนินอยู่บนแนวทางแห่งสัจธรรมและรอดพ้นจากการ
ลงโทษจากไฟนรก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสุเราะฮ์ฮุซุมัรกับสุเราะฮ์ขอฟิรมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น
เพราะทั้งสองต่างได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันประเสริฐของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาและ
ประทานความโปรดปรานให้แก่บ่าวของพระองค์ซึ่งบรรดามลาอิกะฮ์ก็ต่างกล่าวสรรเสริญสดุดีต่อ
พระองค์อยู่ตลอดเวลาไม่ขาดสายพร้อมทั้งดุอาให้แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วยเช่นกัน

3) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอาน

สุเราะฮ์ฮุซุมัรได้กล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานมาจากต่ออัลลอฮ์
ประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริง

ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2-1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อัลซุมัร: 1-2)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾

(غافر: 2)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้”

(ขอฟิร: 2)

อายะฮ์ทั้งสองสุเราะฮ์ต่างเริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ﷻผู้ทรงอำนาจและทรงรอบรู้เป็นคำภีร์ที่ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรมและข้อเท็จจริงปราศจากข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น

4) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสไว้ในสุเราะฮ์อัลซุมัรดังนี้

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อัลซุมัร: 11)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อฺซุซุมัร: 14)

และท่านเราะสูลﷺเป็นคนที่อัลลอฮ์ﷻบัญชาให้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻและเรียกร้องให้มนุษย์ไปสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ในสุเราะฮ์ซอฟิรได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

(خافر: 14)

ความว่า: “ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

(ซอฟิร: 14)

อายะฮ์นี้เป็นการสั่งใช้ให้บรรดาผู้ที่ศรัทธาทั้งหลายเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่าได้ตั้งภาคีต่อพระองค์

ดังนั้นทั้งสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะต่างได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจเพียงองค์เดียวโดยไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์

5) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ﷻในการประทานปัจจัยยังชีพ (หลังน้ำฝน) มาจากฟากฟ้า ในสุเราะฮ์อฺซุซุมัร ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرَاهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 21)

ความว่า: “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในพื้นที่เป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้นทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้น เจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”

(อฺซุซุมัร: 21)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงน้ำฝนที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾

(غافر: 13)

ความว่า: “พระองค์นั้นเป็นผู้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเจ้าและได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้าและจะไม่มีใครใคร่ครวญนอกจากผู้สำนึกตัว”

(ขอฟิร: 13)

ดังนั้นอายะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ﷻที่ทรงประทานน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าทำให้พืชพันธุ์และผลไม้งอกเงยออกมาเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสิ่งดังกล่าวจะเป็นข้อเตือนสติสำหรับผู้ที่ศรัทธาและสำนึกถึงเดชานุภาพของพระองค์

6) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ﷻ ในการสร้างสรรค์สรรพสิ่งทั้งมวลและเป็นผู้ทรงควบคุมทุกอย่าง

ในสุเราะฮ์อ้อซซุมัร ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อ้อซซุมัร: 62)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُؤَفَّكُونَ﴾

(غافر: 62)

ความว่า: “นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ดังนั้นทำไมพวกเจ้าจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า”

(ขอฟิร: 62)

ดังนั้นทั้งสองอายะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะเป็นการยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และทรงดูแลบริหารกิจการทั้งหมดด้วยเดชานุภาพของพระองค์ การเคารพภักดีต่อพระองค์เป็นสิ่งที่คู่ควรยิ่งแต่ส่วนมากในหมู่มนุษย์ยังคงปฏิเสธศรัทธา

7) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผลตอบแทนของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ที่ยำเกรงซึ่งพระองค์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรมในวันกิยามะฮ์ ในสุเราะฮ์อัลฮุมม์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

(الزمر: 60-61)

ความว่า: “และวันกิยามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ไบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้น ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยะโสนั้นมีไซนรกดอกหรือ และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา (โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ ”

(อัลฮุมม์: 60-61)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกถึงสภาพที่พำนักของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾

(الزمر: 71-73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขาบอกว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้ว แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยะโสชั่วช้าแท้ ๆ และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาคือ

ถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อซซุมัร: 71-73)

อายะฮ์ต่างๆที่ได้กล่าวมานั้นเป็นการตอบแทนของอัลลอฮ์ให้กับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาคือนรก รวมถึงบทลงโทษต่างๆที่เขาจะได้รับเนื่องจากการฝ่าฝืนต้อตองต่อพระองค์และผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์คือสวนสวรรค์รวมทั้งความสุขสบายต่างๆที่เขาจะได้รับเนื่องจากความดีงามของพวกเขาและความศรัทธายำเกรงของพวกเขาที่มีต่ออัลลอฮ์

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงผลตอบแทนผู้ที่ทำความดีและความชั่วเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(غافر: 40)

ความว่า: “ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเท่านั้น และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามและเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย คนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ”

(ขอฟิร: 40)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(غافر: 60)

ความว่า: “และพระเจ้าของพวกเขาเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีข้าฉันนั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย”

(ขอฟิร: 60)

ดังนั้นทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันอย่างเห็นได้ชัดเพราะทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา กระทำความชั่ว คือนรกและนรกอันนัม และบรรดาผู้ที่ศรัทธา มีความยำเกรง กระทำความดีทั้งหลาย คือสวรรค์

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ในสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัร

จากการศึกษาด้านเนื้อหาของสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัรบางอายะฮ์จะมีความสัมพันธ์กัน เชื่อมโยงกันพูดถึงเรื่องราวเดียวกันและมีความต่อเนื่องกับอายะฮ์ก่อนและหลังซึ่งมีดังต่อไปนี้

1) อายะฮ์ที่ 1-4 มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันในเรื่องของเนื้อหา ดังนี้
อายะฮ์ที่ 1 อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อ์ซุซซุมัร: 1)

อายะฮ์นี้เป็นการเริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ﷻผู้ทรงปรีชาญาณ พระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านนบี มุฮัมมัดﷺ เพื่อสั่งใช้ท่านนั้นมีความบริสุทธิ์ใจในการอิวาตะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว ในอายะฮ์ที่ 2 ถัดมาดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนา ต่อพระองค์”

(อ์ซุซซุมัร: 2)

คัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ﷻทรงประทานให้แก่ท่านนบี มุฮัมมัดﷺ เต็มไปด้วยสัจธรรมข้อเท็จจริงปราศจากสิ่งไร้สาระดังนั้นการเคารพภักดีและการอิวาตะฮ์เป็นสิ่งที่คู่ควรแก่พระองค์อย่างยิ่งด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เช่นที่บรรดามุชริกได้นำรูปปั้นรูปเจิวัดมาเทียบเคียงกับพระองค์ ในอายะฮ์ที่ 3 ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(الزمر: 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิด การอิวาตะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำ

ให้เราเข้าไปใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”

(อ้อซซูมร์: 3)

อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ก่อนหน้าเป็นการย้ำเตือนว่าการอวดอวดต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นสิ่งที่คู่ควรอย่างยิ่งสำหรับพระองค์เท่านั้นและยังเป็นการปฏิเสธความนึกคิดของพวกมุชริกที่ให้การเคารพภักดีบรรดารูปปั้น รูปเจว็ดเพื่อเป็นสื่อกลางในการใกล้ชิดกับพระองค์เพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงเอกะไม่มีสิ่งใดเทียบเคียงกับพระองค์ ในอายะฮ์ที่ 4 ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ

اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الزمر: 4)

ความว่า: “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส แน่นอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรงประสงค์มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อ้อซซูมร์: 4)

อายะฮ์นี้เป็นการยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่ทรงมีบุตร มหาบริสุทธิ์ยิ่ง เป็นการปฏิเสธสิ่งที่คู่เคียงกับพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 1-4 นั้นมีความสัมพันธ์กันเพราะเป้าหมายที่สำคัญในการประทานคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริงเป็นคัมภีร์มาจากพระเจ้าที่ทรงประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด เพื่อเป็นแนวทางให้กับมนุษย์ในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีและอวดต่อพระองค์เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เพราะพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่คู่ควรแก่การภักดียิ่ง

2) อายะฮ์ที่ 5-7 ได้กล่าวถึงเรื่องข้อพิสูจน์ต่างๆต่อความเป็นเอกภาพของพระองค์ ในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อายะฮ์ที่ 5 อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا

هُوَ الْعَزِيزُ الْعَقَّارُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวันและทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก”

(อัสซูมร: 5)

อายะฮ์นี้เป็นการบอกให้ทราบถึงความเดชาานุภาพของอัลลอฮ์ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าแผ่นดินและกลางวันกลางคืนและสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ให้โคจรไปตามระบบของมันดังกล่าวนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก และในอายะฮ์ถัดมาได้กล่าวถึงความเดชาานุภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ในการสร้างมนุษย์ตามขั้นตอนต่างๆ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿خَلَقْنَا مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ كُفًّا جَعَلْنَا مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلْنَا مِنْكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مَائِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น”

(อัสซูมร: 6)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงการสร้างมนุษย์คนแรกคืออนป้าอาดัมและภรรยาของเขา นางฮาวา และทรงกล่าวถึงการสร้างมนุษย์ในครรภ์ของมารดาอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นซึ่งความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่หาได้มีผู้ใดมีความสามารถเหมือนพระองค์ สมควรยิ่งที่จะให้การเคารพภักดีต่อพระองค์ แต่ก็ยังมีผู้ที่ไม่สำนึกและไม่ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อายะฮ์ทั้งสองจึงมีความสัมพันธ์กัน และในอายะฮ์ถัดมา อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(الزمر: 7)

ความว่า: “หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงพอเพียงจากพวกเจ้า และจะไม่ทรงปดียินดีต่อการเนรคุณของ ปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปดียินดีต่อพวกเจ้า และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่น ได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงอก”

(อัซซูมร์: 7)

อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ที่5-6พระองค์ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่ไม่พิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์หลังจากที่พวกเขาได้เห็นสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นแต่มันไม่ได้ช่วยให้พวกเขาตระหนักเลยดังนั้นเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับพระองค์ต่อความอิมานของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนการงานทุกอย่างของพวกเจ้าที่กระทำไว้ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่าง

ดังนั้นอายะฮ์ที่5-7จึงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเพราะทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งมวลทั้งสิ่งที่ไม่มีชีวิตในจักรวาลและทรงสร้างสิ่งที่มีชีวิตคือมนุษย์เพราะพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก แต่ยังมีมนุษย์ส่วนมากได้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

3) ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ที่11-14 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องเพราะได้กล่าวถึงคุณลักษณะของท่านนบีฮัมมัด ﷺ ท่านคือบุคคลแรกที่ยืนหยัดต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจและด้วยความนอบน้อม ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อัซซูมร์: 11)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(الزمر: 12)

ความว่า: “และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของปวงชนผู้นอบน้อม”

(อัซซูมร์: 12)

อายะฮ์ที่ 11-12 อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาใช้ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่เคาะรพักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์ และท่านเป็นบุคคลแรกที่เป็นบ่าวที่นอบน้อมต่อพระองค์ ท่านคือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามศาสนาของบรรพบุรุษ (ปู่ย่า) ของท่าน เพราะท่านเป็นผู้ที่ทำลายบรรดารูปเจว็ด และเรียกร้องมนุษย์ไปสู่การเคาะรพักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว ท่านเป็นบ่าวที่เกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์หากท่านเป็นผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป

ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

(الزمر: 13)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน”

(อัลซุมร: 13)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لِّدِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคาะรพักดีโดยเป็นผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อัลซุมร: 14)

อายะฮ์นี้ท่านนบีมุฮัมมัดได้มอบความจงรักภักดีของท่านและการอิบาดะฮ์ของท่านทั้งหมดเพื่อพระองค์เพียงองค์เดียว ท่านจะไม่ยอมเคาะรพักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ซึ่งท่านได้ทำการปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นภาคีกับพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 11-14 มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นเพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคาะรพักดี และอิบาดะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและเป็นหลักฐานยืนยันว่า ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้บุคคลแรกจากบ่าวที่น้อมรับคำบัญชาของพระองค์อย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น

4) อายะฮ์ที่ 15-20 ได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ขาดทุนเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาและผลตอบแทนจากเปลวไฟนรกในวันกิยามะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนสติให้พวกเขามีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงตอบแทนความดีให้แก่เขา คือสวนสวรรค์

ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾

(الزمر: 15)

ความว่า: “ดังนั้นพวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวกท่านประสงค์
อื่นจากพระองค์เถิดจงกล่าวเถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือ
บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาเอง และครอบครัวของพวกเขาให้
ขาดทุนในวันกิยามะฮ์ ฟังรู้เถิดว่านั่นคือ การขาดทุนอย่างชัดแจ้ง”

(อฺซุซุมัร: 15)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำตัวของพวกเขาเองให้ได้รับกับ
ความขาดทุนในวันกิยามะฮ์เนื่องจากการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งในอายะฮ์ถัดมา
พระองค์ทรงกล่าวถึงบทลงโทษจากเปลวไฟนรกเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่พวกเขาตั้งที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿هُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ
عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾

(الزمر: 16)

ความว่า: “สำหรับพวกเขานั้นมีชั้นของเปลวไฟนรกปกคลุมเหนือ
พวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย
สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮฺ ทรงทำให้บ่วงบาวของพระองค์กลัว โอ้อบวง
บาวของข้าเอ๋ย จงยำเกรงต่อข้าเถิด”

(อฺซุซุมัร: 16)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺทรงเตือนให้บ่าวของพระองค์มีความยำเกรงต่อพระองค์และมี
ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษในวันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการกระทำตัวของพวกเขาเองนั่น
คือเปลวไฟนรก และเช่นเดียวกันในอายะฮ์ถัดมา อัลลอฮฺจะทรงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงเขา
จะได้รับการตอบแทนที่สวนทางกับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาตั้งที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ احْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

(الزمر: 17)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจวิดเพื่อที่จะไม่
สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ สำหรับพวกเขานั้น
มีข่าวดีตั้งนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่บ่วงบาวของข้า”

(อฺซุซุมัร: 17)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 18)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและคนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาใคร่ครวญ”

(อิซซุหมัร: 18)

อายะฮฺที่17-18 อัลลอฮฺกล่าวถึงผู้ที่หันเหตัวของพวกเขาออกห่างจากการเคารพสักการะรูปปั้นและหันไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺจะได้รับข่าวดีและได้กล่าวถึงผู้ที่มีสติปัญญาของเขาในการสดับฟังและใคร่ครวญสิ่งที่ดีที่สุดพวกเขาจะได้รับทางนำจากอัลลอฮฺ ข้อสัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นจริงเสมอพระองค์ทรงตอบแทนให้อย่างครบถ้วนทั้งผู้ที่ปฏิเสธและผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿فَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾

(الزمر: 19)

ความว่า: “ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้คุ้มครองแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิตายะฮฺให้แก่เขา กระจนั้นหรือ?) และเจ้าจะช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ”

(อิซซุหมัร: 19)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾

(الزمر: 20)

ความว่า: “แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวกเขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอโถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอโถงสร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อสัญญาของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา”

(อิซซุหมัร: 20)

อายะฮฺที่19-20ได้กล่าวถึงข้อสัญญาที่อัลลอฮฺทรงตอบแทนให้อย่างแน่นอนทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์

ดังนั้นอายะฮฺที่15-20 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องกันได้ทรงเรียกร้องให้พวกเขา มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺเป็นผู้ที่เคารพภักดีต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะประสบกับพวกเขาอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเอง แต่หากเขาเป็นผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺพวกเขาจะได้รับ การตอบแทนจากอัลลอฮฺอย่างดียิ่งนั้น แน่แน่นอนสัญญาของอัลลอฮฺย่อมเป็นจริงเสมอ

5) อายะฮ์ที่ 24-26 มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากพระองค์ได้กล่าวถึงบทลงโทษของผู้ที่อธรรมและหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ลิ้มรสกับการลงโทษอย่างไร ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَّحَّهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾

(الزمر: 24)

ความว่า: “ดั่งนั้นผู้ใดที่ป้องกันใบหน้าของเขาให้พ้นจากการลงโทษ อันชั่วช้าในวันกิยามะฮ์ (จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยจากการลงโทษ กระนั้นหรือ?) และจะมีเสียงกล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้เถิด”

(อัสซุมร์: 24)

อายะฮ์นี้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่อธรรมเขาจะได้รับโทษในสิ่งที่เขากระทำไว้เขาไม่สามารถที่จะปกป้องตัวของเขาได้เช่นเดียวกับอายะฮ์ต่อมาได้กล่าวถึงหมู่ชนก่อนหน้านั้นพวกเขาได้รับโทษมาแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾

(الزمر: 25)

ความว่า: “บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดั่งนั้น การลงโทษได้มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึ”

(อัสซุมร์: 25)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿فَأَذَقَهُمُ اللَّهُ الْحَزْنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

(الزمر: 26)

ความว่า: “ดั่งนั้นอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความอัปยศในชีวิตของโลกรู้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาได้รู้”

(อัสซุมร์: 26)

ดั่งนั้นอายะฮ์ที่ 24-26 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงการลงโทษต่อบรรดาผู้ที่อธรรมและกลุ่มชนที่ปฏิเสธต่อพระองค์โดยให้เขาลิ้มรสบทลงโทษทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

6) อายุระหว่าง 30-35 ได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ปฏิเสธและยำเกรงอีกเป็นการเน้นย้ำถึงบทลงโทษจะต้องเกิดขึ้นอย่างยุติธรรมจากพระเจ้าหลังจากที่เขาได้เสียชีวิตลงเพื่อรับการตัดสินในวันโลกหน้า ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾

(الزمر: 30)

ความว่า: “แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขาจะต้องตาย”
(อัลซุหม์ร: 30)

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿يَوْمَ إِنَّا كُنَّا بِكُمْ خَصِصُونَ﴾

(الزمر: 31)

ความว่า: “แล้วแท้จริงพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์จะถูกเอียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเจ้า”

(อัลซุหม์ร: 31)

อายุระหว่าง 30-31 มีสัมพันธ์กันเพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องตาย ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ และพวกเขาก็ต้องตายไม่มีชีวิตหนึ่งชีวิตใดรอดพ้นจากความตาย ต่อมาในวันกิยามะฮ์ มนุษย์ทั้งหมดจะมารวมตัวกันต่อหน้าอัลลอฮ์ ﷻ เพื่อรับฟังคำตัดสินจากการกระทำของพวกเขาทั้งหมดด้วยความยุติธรรมสำหรับผู้ที่ยอมรับอัลลอฮ์ ﷻ จะตอบแทนให้ดังที่พระองค์ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾

(الزمر: 32)

ความว่า: “ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้มีมายังเขา มิใช่ในนรกดอกหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อัลซุหม์ร: 32)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงผลตอบแทนผู้ที่ปฏิเสธต่อความจริงเมื่อได้มายังเขาดังนั้นนรกคือที่พำนักสำหรับเขา และเช่นเดียวกันสำหรับบรรดาผู้ที่เขาเชื่อฟังปฏิบัติพวกเขาคือบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์จะทรงตอบแทนความดีให้แก่เขาดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

(الزمر: 33)

ความว่า: “ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นความจริงนั้น คนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้ยำเกรง”

(อัลซุหม์ร: 33)

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جِزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾

(الزمر: 34)

ความว่า: “นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี”

(อฺซุซุมัร: 34)

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(الزمر: 35)

ความว่า: “เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้
ออกจากพวกเขา และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขา
เขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งตามที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อฺซุซุมัร: 35)

อายะฮฺที่33-35 มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากได้พูดถึงลักษณะของบรรดาผู้ที่ยำเกรง
และกระทำความดี อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงตอบแทนให้แก่เขาและจะทรงลบล้างความชั่วให้แก่เขาซึ่งเป็น
รางวัลตอบแทนให้สำหรับการกระทำของพวกเขาทั้งสิ้น

ดังนั้นอายะฮฺที่30-35มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่ปฏิเสธ
ความจริงเมื่อได้มีมายังเขาดังนั้นเขาจึงได้รับบทลงโทษคือไฟนรกและเช่นเดียวกันก็ได้กล่าวถึง
ลักษณะของผู้ที่ยำเกรงเขาจึงได้รับผลตอบแทนแห่งความดีและลบล้างความชั่ว ซึ่งทั้งความดีและ
ความชั่วก็เป็นไปตามสิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ในโลกนี้

7) อายะฮฺที่42-44 มีความสัมพันธ์กันได้พูดถึงเวลาที่กำหนดแห่งความตายจะ
เกิดขึ้นตามประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ และไม่มีผู้ใดจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ในการกระทำของเขา
เพราะความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวไม่ใช่รูปเงี้ยวหรือรูปปั้นที่พวกเขา
สักการะบูชากัน

ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي
قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الزمر: 42)

ความว่า: “อัลลอฮฺทรงปลดชีวิตในยามตายของมันและมัน (ชีวิต)จะยังไม่ตายในยามนอนหลับของมัน พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้น แนนอนยอมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อิซซุมร์: 42)

อายะฮฺนี้บอกให้ทราบว่าแท้จริงอัลลอฮฺ^ﷻคือผู้ที่ทรงกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามความประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้แล้ว ซึ่งไม่ผู้ใดจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ในสิ่งที่พวกเขายึดถือจากบรรดาสีงเคารพกัถ์อื่นจากพระองค์

ดั่งที่อัลลอฮฺ^ﷻ ตรัสว่า

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾

(الزمر: 43)

ความว่า: “หรือว่าพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทั้งๆ ที่พวกมันมิได้มีอำนาจใดๆ และพวกมันก็ไม่มีสติปัญญากระนั้นหรือ”

(อิซซุมร์: 43)

อายะฮฺนี้บอกให้ทราบว่าแท้จริงสิ่งที่พวกเขายึดถือจากรูปปั้นรูปเจริดนั้น ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไร้ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถปกป้องตัวเองได้เพราะอำนาจแห่งความช่วยเหลือที่แท้จริงเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ^ﷻ เพียงผู้เดียว

ดั่งที่อัลลอฮฺ^ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(الزمر: 44)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

(อิซซุมร์: 44)

ดั่งนั้นอายะฮฺที่ 42-44 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องได้พูดถึงอำนาจแห่งการกำหนดความตายและความช่วยเหลือนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สำหรับบรรดาสีงเคารพกัถ์อื่นจากพระองค์แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ ได้เลย

8) อายะฮ์ที่ 49-52 มีความสัมพันธ์เช่นเดียวกันได้กล่าวถึงลักษณะการเนรคุณของมนุษย์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งเป็นบททดสอบของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(الزمر: 49)

ความว่า: “ครั้นเมื่อทุกข์ภัยใดประสบแก่มนุษย์เขาก็จะวิงวอนขอเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่าแท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก แต่ (เขาหารู้ไม่ว่า) มันคือการทดสอบ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้”

(อัสซุมร์: 49)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์เพื่อจะดูว่าบ่าวของพระองค์จะเป็นผู้จงรักภักดีหรือเป็นผู้ที่เนรคุณพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวถึงบรรดากลุ่มชนก่อนหน้านี้นี้เป็นผู้ที่เนรคุณต่อพระองค์ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْزَمْنَا عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

(الزمر: 50)

ความว่า: “โดยแน่นอน บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมันไว้ เช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่”

(อัสซุมร์: 50)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงกลุ่มชนก่อนหน้าก็คือ กอรูน และคนอื่นๆ พวกเขาได้ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้เก็บรวบรวมสะสมและแสวงหามานั้นมันไม่ได้ช่วยประโยชน์ใดๆเลยให้แก่พวกเขาดังนั้นพวกเขาจะประสบกับความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾

(الزمر: 51)

ความว่า: “ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่เขาได้กระทำไว้ จึงประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้อธรรมจากหมู่ชนเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกันและพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้”

(อัสซุมร์: 51)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความยุติธรรมที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตัดสินให้กับพวกเขาเป็นการลงโทษพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ซึ่งพวกเขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่ทรงประสงค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿أَوْمٌ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อฺซุซุมัร: 52)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่บ่าวของพระองค์มากมายเพียงใดขึ้นอยู่กับความประสงค์ของพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 49-52 มีความสัมพันธ์กันได้กล่าวถึงบททดสอบจากอัลลอฮฺ ﷻ ทั้งความทุกข์ยากความโปรดปรานและการประทานปัจจัยยังชีพต่างๆ ล้วนมาจากพระองค์ทั้งสิ้นเพื่อทดสอบว่าพวกเขาจะเป็นผู้ที่จงรักภักดีหรือเป็นผู้ที่เนรคุณต่อพระองค์และสำหรับผู้ที่เนรคุณหรือปฏิเสธ ความสำเร็จชั่ว พระองค์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาตามที่ได้กระทำไว้ แท้จริงทุกอย่างจะเป็นไปตามความประสงค์ของพระองค์

9) อายะฮ์ที่ 53-55 ได้กล่าวถึงความเมตตา การอภัยโทษของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์นั้นทรงกว้างขวางเสมอ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บ่าวบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อฺซุซุมัร: 53)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่กระทำผิดต่อตัวเขาเอง อย่าน่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ พระองค์คือผู้ที่ทรงอภัยทรงเมตตายิ่ง ดังนั้นเขาต้องผินหน้าเข้าหาพระองค์

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَأَيُّبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

(الزمر: 54)

ความว่า: “และจงผินหน้าไปหาพระเจ้าของพวกท่าน และจงนอบน้อมต่อพระองค์ ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมิได้รับความช่วยเหลือ”

(อซซุมร์: 54)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้พวกเขาผินหน้าเข้าหาอัลลอฮฺﷻด้วยการจงรักภักดี ทำความดี ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกเขาซึ่งไม่มีผู้ใดช่วยเหลือเขาได้ และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾

(الزمر: 55)

ความว่า: “และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ดีซึ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกท่าน จากพระเจ้าของพวกท่านก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกท่าน โดยฉับพลัน โดยที่พวกท่านไม่รู้สึกรู้สิดังนั้น”

(อซซุมร์: 55)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้พวกเขายึดมั่นต่อคำภีร์อัลกุรอานด้วยการปฏิบัติตามข้อสั่งใช้ และห่างไกลจากข้อห้ามต่างๆก่อนที่พวกเขาจะได้รับการลงโทษโดยที่ไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดเพื่อให้พวกเขาเตรียมตัวให้พร้อม

ดังนั้นอายะฮ์ที่53-55มีความสัมพันธ์กันพูดถึงความเมตตาของอัลลอฮฺﷻที่มีต่อบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาพระองค์ได้เตือนพวกเขาให้ผินหน้าเข้าหาพระองค์ ด้วยการจงรักภักดี ทำความดีและปฏิบัติตามคำสั่งใช้ ออกจากคำสั่งห้ามของพระองค์ก่อนที่พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาเพื่อเป็นข้อเตือนใจให้พวกเขามีความพร้อมเสมอ

10) อายะฮ์ที่ 64-66 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง ได้พูดถึงพวกที่ตั้งภาคี พวกเขาเรียกร้องให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ เคารพภักดีพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพภักดีต่อพระเจ้าของท่านเช่นกัน ดังนั้นอัลลอฮฺﷻทรงทำให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ มั่นคงต่อการภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว ดังที่อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿قُلْ أَغْيَرِ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? โอ้ปวงบ่าวผู้บัดซบเอ๋ย”

(อิซซุหมัร: 64)

อายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงพวกที่ตั้งภาคีพวกเขาได้ยื่นข้อเสนอให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ นั้น เคารพสักการะรูปปั้นพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺﷻ ดังนั้นใน อายะฮฺต่อมาพระองค์ทรงกล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 65)

อายะฮฺนี้อัลลอฮฺﷻ ได้ทรงกล่าวถึงการแต่งตั้งให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ให้เป็นเราะฮ์ลุลของพระองค์เช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนหน้านั้น ดังนั้นให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ นั้นมั่นคงต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻ อย่าได้เคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา อย่าได้ตั้งภาคีต่อพระองค์มิเช่นนั้นแล้วการงานทั้งหมดที่ได้กระทำไปก็จะไร้ผล ไม่ได้รับประโยชน์อะไรต่อตัวเขาเลย ดังนั้นอัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่ว่าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู”

(อิซซุหมัร: 66)

ดังนั้นอายะฮฺที่ 64-66 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการบอกให้ทราบว่าแท้จริงให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ห่างไกลจากการเคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺﷻ เพราะมิเช่นนั้นแล้วท่านจะได้รับความขาดทุน และท่านนั้นจะยึดมั่นต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻ เพียงองค์และอยู่ร่วมกับบรรดาผู้กตัญญูขอบคุณต่อพระองค์

11) อายะฮฺที่ 67-69 ได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺﷻ ที่จะทำให้เกิดขึ้นของวันกิยามะฮฺและสภาพของวันนั้นด้วยอำนาจเดชานุภาพของพระองค์ อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(الزمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อัลซุหมร์: 67)

อายะฮ์นี้กล่าวถึงความปรีชาสามารถ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั้งแผ่นดินและชั้นฟ้าเป็นเพียงสิ่งเล็กๆสำหรับพระองค์อยู่ในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสูงส่งยิ่ง และสภาพวันกิยามะฮ์ที่เกิดขึ้น ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

(الزمر: 68)

ความว่า: “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมอมดู”

(อัลซุหมร์: 68)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงสัญญาณวันกิยามะฮ์ การเป่าสังข์สองครั้งด้วยกันครั้งแรกทุกอย่างต้องตาย และเป่าสังข์อีกครั้งทุกอย่างต้องฟื้นคืนชีพ นี่คือความสามารถของพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวสภาพวันกิยามะฮ์หลังจากที่พวกเขาฟื้นคืนชีพอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

(الزمر: 69)

ความว่า: “และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่และบรรดานบี และบรรดาพยานจะถูกนำมาและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอภัยธรรม”

(อัลซุหมร์: 69)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบว่าหลังจากที่ฟื้นคืนชีพมนุษย์ทุกคนจะมารวมตัวในทุ่งมะฮัซร์ (สถานที่รวมชุมนุม) ในวันกิยามะฮ์ต่อหน้าพระเจ้าของเขา แล้วบันทึกการงานของเขาจะถูกนำมากางแผ่เพื่อชำระสอบสวนด้วยการตัดสินที่ยุติธรรมจากพระเจ้า

ดังนั้นอายุขัยที่ 67-69 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องเพราะได้กล่าวถึงความปรีชาสามารถความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการกำหนดความเป็นและความตายในวันกิยามะฮ์ทุกอย่างจะมารวมตัวต่อหน้าพระเจ้าแล้วบัญชีของเขาจะถูกนำมากางแผ่เพื่อรับการชำระสอบสวน บรรดานบีจะถูกสอบถามถึงหน้าที่ของพวกเขา และบรรดาพยานคือผู้บันทึกการงานก็จะถูกนำมาเช่นกันพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรมซึ่งพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

12) อายุขัยที่ 70-74 ได้กล่าวถึงบั้นปลายชีวิตของมนุษย์และสถานที่พำนักของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

(الزمر: 70)

ความว่า: “และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มีมันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อัสซุมร์: 70)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงการทำงานทุกอย่างที่มนุษย์ได้กระทำไว้ทั้งความดีและความชั่วเขาจะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์ทุกอย่าง และได้กล่าวถึงผลตอบแทนสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَبَحَتْ أِبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

(الزمر: 71)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขาบอกว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อัสซุมร์: 71)

อายะฮ์ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาถูกไล่ต้อนอย่างทารุณเข้าสู่ประตูนรกเป็นกลุ่มๆ ประตูนรกจะถูกเปิดเพื่อต้อนรับพวกเขา และยามเฝ้าประตูได้ถามพวกเขาถึงการเรียกร้องเชิญชวนและข้อตักเตือนถึงการลงโทษของท่านเราะฮ์สุลﷺ มายังพวกท่านหรือไม่ หาใช่เช่นนั้นไม่เพราะได้มีการมีมายังพวกเขาแต่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾

(الزمر: 72)

ความว่า: “จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยโสชั่วช้าแท้ ๆ”

(อ้อซุหม์ร: 72)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบว่าได้มีเสียงร้องตะโกนไล่ต้อนจากนรกเพื่อให้พวกเขาลงไปรับการลงโทษด้วยการเผาไหม้จากไฟนรก และเป็นสถานที่พำนักของพวกเขาอยู่ในนั่นตลอดกาล เพราะมันคือผลตอบแทนสำหรับผู้ที่ยิ่งยโส และสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงเขาจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่สวรรค์อย่างมีเกียรติ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾

(الزمر: 73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อ้อซุหม์ร: 73)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ﷻพวกเขาจะได้รับการต้อนรับอย่างมีเกียรติในการเข้าสู่ประตูสวรรค์เป็นกลุ่มๆ จากยามเฝ้าประตูอย่างดี ซึ่งเป็นสถานที่พำนักของพวกเขาและพวกเขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล และเช่นเดียวกันบรรดามลาอิกะฮ์จะกล่าวสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ﷻตลอดเวลา ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾

(الزمر: 74)

ความว่า: “และพวกเขาถือว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ ๆ”

(อัลซุซุมร์: 74)

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 70-74 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องได้พูดถึงความตายที่มนุษย์ทุกคนจะได้พบเจอในวันกิยามะฮ์และพระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานของเขทั้งหมดที่เขาได้กระทำมาสำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธอัลลอฮ์^ﷻตอบแทนนรกให้แก่พวกเขาและสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์จะทรงตอบแทนสวรรค์ให้แก่พวกเขาเช่นเดียวกันซึ่งทั้งสองสภาพจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

3.8 เนื้อหาสรุปของสุเราะฮ์

1. สุเราะฮ์อัลซุซุมร์เป็นสุเราะฮ์ที่พูดถึงเกี่ยวกับหลักการเตาฮีดเกือบทั้งสุเราะฮ์เปรียบเสมือนแกนนำของสุเราะฮ์ ทั้งเตาฮีดอาร์บูบียะฮ์ เตาฮีดอัลฮุคูลียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมَاء์ วัตศิฟَات รวมถึงหลักการศรัทธา การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์^ﷻ
2. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺ ด้วยกับสัจธรรมและข้อเท็จจริงปราศจากสิ่งไร้สาระเจือปนอยู่เลย
3. สุเราะฮ์ได้เรียกร้องท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺ และมนุษย์ทั้งหมดให้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีและอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์^ﷻ เพียงผู้เดียวโดยปราศจากการตั้งภาคีแท้จริงการทำงานของ เขาจะไม่ถูกตอบรับจากอัลลอฮ์^ﷻ เว้นแต่ต้องมีความบริสุทธิ์ใจหวังในพระพักตร์ของพระองค์เท่านั้น
4. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐาน และข้อพิสูจน์ต่างๆในการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ ความเดชะนภาพ ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์^ﷻ ในการประดิษฐ์ การสร้างสรรค์สรรพสิ่งต่างๆทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต
5. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ศรัทธาซึ่งได้กล่าวเปรียบเทียบลักษณะของพวกเขานั้นจะไม่มีความเท่าเทียมกัน
6. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อคิด ข้อเตือนสติที่ได้รับจากเรื่องราวที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานที่ประสบบกกลุ่มชนก่อนหน้าถึงสภาพของผู้ที่เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์^ﷻ
7. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงอำนาจแห่งความช่วยเหลือเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์^ﷻ เพียงผู้เดียวไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์จากบรรดารูปปั้นรูปเจว็ดหรือทรัพย์สินที่เขาได้เก็บสะสมไว้สามารถจะช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษของเขาได้
8. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเมตตาและการอภัยโทษของอัลลอฮ์^ﷻ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์อย่างมากมายยิ่ง แม้ว่าบ่าวของพระองค์จะทรงทำความผิดมากมายก็ตาม
9. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ในสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและพระองค์ ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่ง และทรงควบคุมบริหารกิจการต่างๆอย่างมีระบบ

10. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการประทานวะฮีย การแต่งตั้งท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺเป็นเราะสุลของอัลลอฮ์^ﷻเช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนหน้าซึ่งพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเขามาเพื่อทำการเรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่อพระองค์ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์

11. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของวันกิยามะฮ์ที่จะเกิดขึ้น และการรวมตัวกันเพื่อรับการชำระสอบสวนการทำงานต่างๆของพวกเขาคือหน้าพระพักตร์ของอัลลอฮ์^ﷻ

12. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงบั้นปลายชีวิตของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻในวันกิยามะฮ์และสถานที่พำนักอันถาวรของพวกเขาคือพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

3.9 การเริ่มต้นสุเราะฮ์และการจบท้ายสุเราะฮ์

สุเราะฮ์อัซซุหม์ได้เริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ประมวลไว้ด้วยสัจธรรม และข้อเท็จจริงไม่มีความเท็จหรือเจือปนกับสิ่งที่ไม่ซื่อสัตย์หรือเป็นมายากล อย่างที่พวกปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างกัน ได้กล่าวถึงการเรียกร้องไปสู่การอิบาดะฮ์ เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์^ﷻเพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ และหลีกเลี่ยงการเคารพภาคีต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์^ﷻจากบรรดา รูปปั้น รูปเจี็ดต่างๆ ได้กล่าวถึงหลักฐานข้อพิสูจน์ต่างๆต่อความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการสร้างสรรพสิ่งต่างๆ ในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า แผ่นดิน กลางวัน กลางคืนที่โคจรไปอย่างมีระบบ ตลอดจนการสร้างมนุษย์ตามลำดับขั้นตอน ทั้งหมดเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ แห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์^ﷻทั้งสิ้น

สุเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงภาพลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์ การลงโทษนาๆชนิด และเปลวไฟนรกอันร้อนแรงเช่นเดียวกันได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻพวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ พวกเขาประสบกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ การกล่าวถึงการสิ้นสุดแห่งโลกดุนยา การเป่าสังข์สองครั้งด้วยกันครั้งแรกทุกชีวิตจะล้มตายลง และครั้งที่สองการฟื้นคืนชีพของสิ่งมีชีวิตหลังจากนั้นมีการชุมนุมกันต่อหน้าอัลลอฮ์^ﷻเพื่อรับบัญชาการงานของพวกเขา และสุเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงสภาพความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ วันพิพากษา และบั้นปลายชีวิตของมนุษย์ในวันนั้นจะแบ่งเป็นสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกคือบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻจะถูกนำไปสู่สวรรค์เป็นกลุ่มๆ และกลุ่มที่สอง คือบรรดาผู้ที่ทำการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์^ﷻกระทำความชั่วร้าย จะถูกนำไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆเช่นกัน บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์^ﷻผู้ทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นจริงเสมอ

3.10 การกล่าวถึงหลักอิตเตฮีดในสุเราะฮ์อัซซุหม์

สุเราะฮ์อัซซุหม์ได้กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดหลายอายะฮ์ด้วยกัน เกือบทั้งสุเราะฮ์เน้นย้ำในเรื่องของหลักการเตฮีดทั้ง 3 ประเภท คือเตฮีดอัรรูบูบียะฮ์ เตฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ เตฮีดอัลอัสมَاء วัตศิฟَات

3.10.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตฮีดอัรรูบูบียะฮ์ดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน กลางวันกลางคืน และสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ทุกอย่างให้โคจรไปอย่างมีระบบ

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความ
จริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวง
อาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตาม
วาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
อภัยอย่างมาก”

(อัซซุมัร: 5)

2. ได้กล่าวถึงการสร้างนป้ออาดัมและคู่ครองของเขา ได้ทรงประทานปศุสัตว์ที่กินได้
เป็นคู่คืออูฐวัว แพะ แกะ จำนวน 8 คู่ มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย ได้ทรงสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดาอย่าง
เป็นขั้นตอนจนอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلْنَاكُمْ مِنْ
الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآئِنِّي تُضْرِبُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น
ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัว
เป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวก
เจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั้น
คืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้แน่นอนนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึง
ผินหน้าไปทางอื่น”

(อัซซุมัร: 6)

3. ได้กล่าวถึงอำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งมวลและ
พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงรอบรู้ทุกอย่าง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ الْمُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(الزمر: 44)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์แล้วพวกท่านจะถูกนำไปยังพระองค์”

(อิซซุหมัร: 44)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ
بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

(الزمر: 46)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่อัลลอฮ์พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่”

(อิซซุหมัร: 46)

4. ได้กล่าวถึงการยืนยันว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและพระองค์ทรงครอบครองชั้นฟ้าและแผ่นดิน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อิซซุหมัร: 62)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْحَاسِرُونَ﴾

(الزمر: 63)

ความว่า: “การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของอัลลอฮ์ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 63)

5. ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกเงยและกลายสภาพเหี่ยวแห้งจนตายลง ดังนั้นเปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ใน الدنيا ต้องสิ้นสุดชีวิตด้วยความตาย อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 21)

ความว่า: “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้น ทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้นเจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”
(อฺซุซฺมฺร: 21)

6. ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ﷻ คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จากบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อฺซุซฺมฺร: 52)

7. ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ﷻ คือผู้ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามประสงค์ของพระองค์ดังคำดำรัสของอัลลอฮ์ﷻ ว่า

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكِ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الزمر: 42)

ความว่า: “อัลลอฮ์ทรงปลิดชีวิตในยามตายของมันและมัน(ชีวิต)จะยังไม่ตายในยามนอนหลับของมัน พระองค์ทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึง

เวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนยอมเป็นสัญญา
สำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อซซุหมัร: 42)

3.10.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลลอฮ์ฮียะฮ์ดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงการสั่งใช้ให้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ แต่เพียงองค์เดียว ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหมัร: 2)

2. ได้กล่าวเรียกร้องให้มนุษย์นั้นทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงผู้เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะแท้จริงการทำงานทุกอย่างที่ทำไปจะไม่ถูกตอบรับ เว้นแต่เขาจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจหวังในการตอบแทนจากพระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิดการอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว”

(อซซุหมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

3. ได้กล่าวถึงการสั่งใช้ให้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหมัร: 11)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดย
เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อัลซุหมัร: 14)

4. ได้กล่าวถึงการประทานวะฮยูให้แก่ท่านนบีﷺ เช่นนบีก่อนหน้านี้อและเป็นการ
กล่าวเตือนท่านให้ระวังจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ﷻ เพราะจะทำให้การงานที่ดีสูญเปล่าแต่จงให้ความ
เคารพภักดีต่อพระองค์ และเป็นบ่าวที่ขอบคุณพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายัง
บรรดานบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการ
งานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหมัร: 65)

และอัลลอฮ์ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู”

(อัลซุหมัร: 66)

5. ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่ยึดเอาสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะ
เพื่อเป็นสื่อให้ใกล้ชิดกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้า
ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์”

(อัลซุหมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

6. ได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่หลงลืมเมื่ออัลลอฮ์ﷻ ได้ประทานความโปรดปรานให้เขา
หลังจากที่เขาอ้อนวอนขอต่อพระองค์ แต่กลับนำสิ่งอื่นมาคู่เคียงกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 8)

ความว่า: “และเมื่อทุกข์ภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮ์”

(อัซซุมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 8)

7. ได้กล่าวถึงพวกกุเรชที่ตอบโต้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ด้วยการขูให้ท่านเกิดความกลัวเกี่ยวกับการเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขา อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾

(الزمر: 36)

ความว่า: “อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ และพวกเขายังขูเจ้าให้กลัวด้วยเจ็ดต่างๆ อื่นจากพระองค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้นำทาง”

(อัซซุมร์: 36)

8. ได้กล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาได้วิงวอนขออื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยาก หรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์หากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ได้ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉันพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม”

(อัซซุมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่38)

9. ได้กล่าวถึงพวกกุเรชที่ได้เรียกร้องเชิญชวนให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ เคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพบูชาพระเจ้าของท่าน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ โอ้ปวงบ่าวผู้บัดชบเอ๋ย”

(อัลซุหมัร: 64)

10. ได้กล่าวถึงสภาพผู้ที่หันเหจากการเคารพบูชาเจว็ดและมุ่งสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺ วัลลอฮุ อักบัรว่า

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

(الزمر: 17)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ดเพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ สำหรับพวกเขา นั้นมีข่าวดี ดังนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า”

(อัลซุหมัร: 17)

3.10.3 สุเราะฮฺได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ได้พูดถึงเกี่ยวกับพระนามของอัลลอฮฺ ดังปรากฏในท้ายอายะฮฺของอัลกุรอาน สุเราะฮฺอัลซุหมัรดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮฺ พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ) เกี่ยวกับเรื่องการประทานคัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮฺ วัลลอฮุ อักบัรว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลซุหมัร: 1)

2. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮฺ พระองค์คือ (ผู้ทรงเอกละ ผู้ทรงพิชิต) เกี่ยวกับพระองค์ทรงให้ความบริสุทธิ์กับตัวของพระองค์เองในการมีพระบุตรทรงเป็นเอกละและการพิชิตเป็นการปฏิเสธการมีสิ่งใดๆเกี่ยวกับพระองค์ อัลลอฮฺ วัลลอฮุ อักบัรว่า

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الزمر: 4)

ความว่า: “หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะมีพระโอรส แน่นอนพระองค์ จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรง

ประสงค์ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรง
เอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อชูซุมัร: 4)

3. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงอภิเษก) เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ﷻ ในการสร้างสิ่งต่างๆให้ดำเนินไปตามวาระที่กำหนดไว้ ด้วยอำนาจของพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّافُ ۝﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกอย่างมาก”

(อชูซุมัร: 5)

4. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง) เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ละเมิดและกระทำความผิดอย่าได้หมดหวังจากความเมตตาและการอภิเษกจากอัลลอฮ์ﷻ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ۝﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภิเษกความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อชูซุมัร: 53)

5. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงดูแลคุ้มครอง) ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทรงสร้างมา อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อัลซุหมร์: 62)

6. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ(ผู้ทรงรอบรู้) ทุกสิ่งทุกแม้กระทั่งภายในจิตใจของมนุษย์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(الزمر: بعض من آية 7)

ความว่า: “แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 7)

และได้พูดเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻ ดังปรากฏในทำยอายะฮ์ของอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ(ความเมตตา)ของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ ไม่มีใครสามารถจะยับยั้งได้ และกล่าวถึงผู้ที่กระทำการสุญุดในยามค่ำคืนเพื่อหวังความเมตตาจากพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่นั้นพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม?”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 38)

และอัลลอฮ์ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 9)

ความว่า: “ผู้ที่เขาเป็นผู้ภักดีในยามค่ำคืน ในสภาพของผู้สุญุด และผู้ยืนละหมาดโดยที่เขาหวั่นเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 9)

2. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความ(รอบรู้)ของอัลลอฮฺﷻ มนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนงานการของเขาทั้งดีและชั่ว แท้จริงอัลลอฮฺﷻ ทรงรู้ดียิ่งในทุกๆการกระทำของพวกเขา อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

(النمر: 70)

ความว่า: “และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อัลซุหมร์: 70)

3. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ (มือขวาของพระองค์) ในวันกิยามะฮฺแผ่นดินเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของอัลลอฮฺﷻ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาพระองค์ เป็นการแสดงความยิ่งใหญ่อัลลอฮฺﷻ ไม่ให้มีการวิจารณ์ ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่องหรือเปรียบเทียบเสมือนคุณลักษณะมนุษย์ อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

﴿وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(النمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อัลซุหมร์: 67)